Înainte prăznuirea Botezului Domnului nostru Iisus Hristos

Botezul Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Epifania sau Boboteaza) (6 ianuarie):

https://www.academia.edu/43189604/Botezul_Domnului_Dumnezeu_%C5%9Fi_M%C3%A2ntuitorului_nostru_Iisus_Hristos_Epifania_sau_Boboteaza_6_ianuarie_

https://archive.org/details/1.-botezul-domnului

***

Materiale despre Botezul Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos:
https://independent.academia.edu/emystea/Botezul-Domnului-(6-ian)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Botezul+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Botezul+Domnului

***

Treimea Dumnezeul nostru pe Sine nouă astăzi nedespărţită S-a arătat, pentru că Tatăl arătată mărturie Celui de o Fiinţă a strigat; şi Duhul în chip de porumb S-a pogorât din Cer; Fiul şi-a plecat prea curatul Său creştet Mergătorului înainte, şi botezându-se a izbăvit omenirea din robie, ca un Iubitor de oameni.

Index

Înainte prăznuirea Botezului Domnului nostru Iisus Hristos (2 ianuarie) (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6.

Stihirile Înainte prăznuirii, glas 4:

Podobie: Ca pe un viteaz....

Cântările cele de înainte prăznuire cu bună credinţă mai înainte să le vestim, ale cinstitului Botez, al Dumnezeului nostru. Că iată ca un om cu trupul va să vină la Mergătorul său înainte; şi să ceară Botezul cel de mântuire spre înnoirea tuturor, celor ce cu credinţă şi cu sfinţenie vor să se lumineze, şi să se împărtăşească Duhului.

Hristos se arată, Dumnezeu se vede, David mai înainte a scris mai arătat, şi către rob vine Botez cerând. Iordane râule, umple-te de veselie! Pământule şi mare, dealurile şi munţii, şi inimile omeneşti acum săltaţi, lumină înţelegătoare primind.

Râul păcii şi izvorul desfătării, fiind Tu, Atotputernice Doamne; cum Te vor primii curgerile râurilor, suindu-Te gol, Cel ce îmbraci cerurile cu nori, şi goleşti toată răutatea vrăjmaşului, şi cu nestricăciune îmbraci pe cei pământeşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii, glas 6*

Vine la Iordan Hristos adevărul, să Se boteze de la Ioan, şi acela zice către Dânsul. Mie îmi trebuieşte să mă botez de la Tine, şi Tu vii la mine? Nu îndrăznesc iarbă fiind, să mă ating de foc; Tu mă sfinţeşte Stăpâne cu dumnezeiască arătarea Ta.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 1, a lui Ioan Monahul, singur glasul:

Luminat a fost praznicul cel ce a trecut, iar mai luminat este Mântuitorule cel ce vine. Acela pe îngeri a avut binevestitori, iar acesta pe Mergătorul înainte l-a aflat înainte gătitor. Întru acel sângele vărsându-se, ca un fără de fii a plâns Betleemul; iar întru acesta apele binecuvântându-se, cu mulţi fii se cunoaşte scăldătoarea. Atunci steaua pe magii înştiinţaţi i-a făcut, iar acum Tatăl pe Tine lumii Te-a arătat. Cel ce Te-ai întrupat, şi iarăşi vei să vii arătat, Doamne slavă Ție.

Glas 2:

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Ale lui Andrei Ierusalimiteanul: Iarăşi Iisus al meu Se curăţeşte în Iordan, şi mai vârtos curăţeşte păcatele noastre. Că vine cu adevărat la Botez, vrând să spele zapisul lui Adam, şi zice către Ioan: Vino, de slujeşte o Botezătorule, începăturii tainei celei înfricoşate. Vino, tinde-ţi mâna ta degrabă şi te atinge de creştetul Celui ce a sfărâmat capul balaurului şi a deschis Raiul, pe care l-a încuiat călcarea de poruncă, cu înşelăciunea şarpelui, prin gustarea din lemn oarecând.

Glas 3:

Stih: Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele, şi s-au spăimântat. Strălucit a fost praznicul cel ce a trecut, slăvită este şi ziua de acum. Întru acela magii s-au închinat Mântuitorului, iar întru acesta pe Stăpânul sluga cea mărită L-a botezat, acolo păstorii fluierând L-au văzut şi s-au minunat; iar aicea glasul Părintelui, a mărturisit pe Fiul, Unul-Născut.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas acelaşi*

Veniţi toţi credincioşii, lăsând Iudeea, să trecem în pustiul Iordanului, şi să vedem astăzi acolo pe Cel ce S-a arătat pentru noi cu trup, cerând Botez în apele Iordanului. Şi pe Botezătorul apărându-se, şi strigând cu frică: Nu îndrăznesc să pun mâna cu mână de ţărână pe foc. Iordanul şi marea au fugit Mântuitorule, şi s-au întors; iar eu cum voi pune mâna pe creştetul Tău, de care se cutremură Serafimii? Întorsu-s-a Iordanul, când a luat prin Elisei cojocul lui Ilie; cum n-ar intra în prăpastie şi în adâncime văzându-Te pe Tine gol în repejuni. Şi cum nu mă va arde pe mine cu totul, de Tine fiind înfierbântat? Ce te zăboveşti Botezătorule, a boteza pe Domnul meu? Iordanul strigă către Ioan: De ce opreşti curăţirea multora? Toată făptura a sfinţit, lasă să mă sfinţească şi pe mine, şi firea apelor; că spre aceasta S-a arătat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Troparul înainte prăznuirii glas 4: Găteşte-te Zabuloane, şi bine te împodobeşte Neftalime; Iordane râule stai, primeşte săltând pe Stăpânul, Cel ce vine să Se boteze. Bucură-te, Adame, împreună cu strămoaşa. Nu vă ascundeţi ca mai înainte în Rai. Că Cel ce v-a văzut pe voi goi, S-a arătat, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos s-a arătat, toată făptura vrând să o înnoiască.

La Pavernicită

Cântăm Tripeznetul, Irmoasele îndoindu-le, şi Troparele pe 6, şi pe urmă Irmosul întru amândouă Stranele. Şi fiindcă şi Tripeznetul al doilea are Irmos, cântăm al Făcătorului dintâi Irmosul de 2 ori; iar Troparele amânduror făcătorilor, pe 6, şi pe urmă Irmosul Tripeznetului al doilea într-amândouă stranele împreună. Aşa cântăm Canoanele şi Irmoasele, şi la alte Pavecerniţe.

Tripeznetul

Cântarea 1-a, glas 2

Irmos: Celui ce marea cea neumblată şi cu valuri, cu dumnezeiască porunca Sa a uscat-o; şi a trece pedestru printr-însa, pe poporul israiletenesc l-a povăţuit: Domnului să-i cântăm, căci cu slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Plecăciunea cea nespusă a Ziditorului, strălucind mai înainte din Fecioară, lumea a luminat, şi iarăşi însuşi Hristos altă taină acum săvârşind, vine la Iordan spre străină înnoirea oamenilor.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Ca să slujească la lucru înfricoşat, vine înainte la Iordan acum Mergătorul înainte, glasul Cuvântului, Celui ce a îmbogăţit cu Dumnezeirea pe Adam cel sărac. Căci cu Duhul îmbogăţindu-l, vine Hristos prin darul Botezului.

Cântarea a 8-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a de nespurcatul trup, cel întru o podoabă cu sufletul al tinerilor celor cu bună credinţă, şi s-a depărtat focul cel neostenitor, ce se hrănise cu multă materie, şi văpaia cea pururea vie potolindu-se, cântare veșnică se cântă: Pe Domnul toate lucrurile lăudaţi-L, şi Îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Pe voi vase ale Mele alese vă voi cunoaşte, de se va însemna pecetea darului Meu întru voi, strălucind lumina cea întreită spre Botez; Hristos Cuvântul a zis, celor ce petrec întru trândăvirea lenei, că întru această cale nouă de mântuire, şi viaţa slobozirii vin dăruind.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Împotriva rânduielii fireşti este, lucrul cel ce se săvârşeşte întru Tine acum, că cel mai mic, precum cunoştinţa învaţă, se binecuvântează de la cel mai mare, pentru aceasta m-am temut a mă atinge cu mâna de capul Tău, Mântuitorului a strigat Mergătorul înainte. Că nu este cu cuviinţă a se apropia iarba de foc. Tu mai vârtos mă sfinţeşte pe mine robul Tău.

Alt Tripeznet, glas 2

Irmos: Poruncii muncitorului...

Cântarea a 8-a

Somnul lenei cel sufletesc lepădându-l, cu privegherea inimii Celui ce vine să curăţească sufletele în repejuni, să strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi în veci.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Din destul să fie întru noi fapta sufletului întru înaltă privire, ca după amândouă părţile arătându-ne luminaţi, Celui ce curăţeşte toate să-i strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Talantul cu cuvânt lucrător împodobindu-l întru îndoită lucrare, cu credinţă Stăpânului celui ce-l dă, credincioşii ca nişte robi să-i aducem, Celui ce vine să se boteze spre înnoirea sufletelor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântăndu-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Poruncii muncitorului cei trei cuvioşi tineri nesupunându-se, în cuptor fiind aruncaţi, au mărturisit pe Dumnezeu, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Mărit-ai Hristoase pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, din care Ziditorul nostru cu trup asemenea nouă pătimitor Te-ai îmbrăcat, dezlegătorul greşelilor noastre. Pe aceasta fericindu-o toate neamurile, pe Tine Te mărim.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cu vrednicie cunoştinţa dumnezeiescului Botez, înţelepţeşte să luăm. Că vine Ziditorul să dăruiască curăţire străină, botezându-Se în repejuni, şi să arate tuturor schimbare nouă.

Stih: ***Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Căutând la Hristos, Cel ce S-a smerit de bunăvoie, până şi la chip de rob; sub mâna Lui cea tare acum să ne smerim, cu duhul înălţându-ne. Ca pe Acesta ce va să Se boteze, cu fapte bune să-L cinstim.

Alt Tripezneţ

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce pe Dumnezeu cel ne...

Întinăciunea cea grea a păcatului lepădându-o, curaţi să ne arătăm Stăpânului, Celui ce a curăţit pe toţi cu dumnezeieştile râuri.

La Hristos, Cel ce vine în râul Iordanului să Se boteze, veniţi să ne apropiem, cu curgeri de lacrimi curăţindu-ne.

Pe noi, cei ce am prăznuit naşterea Ta, Mântuitorule, cu magii şi cu păstorii, acum ne primeşte, care Te cinstim pe Tine, Cel ce vii să Te botezi.

Irmosul: Ceea ce pe Dumnezeu cel neîncăput, în pântece L-ai încăput şi bucurie lumii ai născut, pe tine te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul înainte prăznuirii de 2 ori. Slavă..., al Sfântului Silvestru, Şi acum..., al înainte-prăznuirii.

După întâia Catismă **Sedealna** glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Îmbrăcându-te Iisuse al meu întru a mea sărăcie, mers-ai amestecându-te cu robii, şi Botez cerând de la rob, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta văzându-Te Ioan, a strigat: Cum Te voi boteza pe Tine, Cel ce nicicum nu ai spurcăciune, Dumnezeule Preabune ?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Merge mai înainte Hristos pentru bunătate la izvoarele râului Iordanului, şi vrea întru acelea să lucreze cu darul înnoirea noastră. dumnezeiescule Mergătorule înainte, primeşte-L pe Dânsul bucurându-te; şi vrând El, în ape spală pe unul Iubitorul de oameni.

După a doua Catismă, **Sedealna** glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sărăcind Cel bogat pentru milostivirea cea multă, vrând să ne îmbogăţească pe noi, care sărăcisem oarecând pentru neînfrânare, vine să intre în repejunile Iordanului, şi de la Ioan arătat să Se boteze. Să lăudăm credincioşii smerenia Lui cea multă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Plinitu-s-a astăzi glasul Isaiei celui ce strigă: Gătiţi calea Domnului, şi cărări faceţi, că a strigat precum zice: Trâmbiţa cea iubitoare de pustie, pe toţi chemându-i, Ioan cel mare. Deci să alergăm împreună, lucruri mărite să vedem.

Canonul înainte-prăznuirii

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 2

Irmos: Celui ce marea cea neumblată şi cu valuri, cu dumnezeiască porunca Sa a uscat-o; şi a trece pedestru printr-însa, pe poporul israelitenesc l-a povăţuit; Domnului să-i cântăm, că cu slavă S-a prea mărit.

Simţind venirea Domnului, din pustie vine dumnezeiescul Mergătorul înainte, strigând luminat: Apropiatu-s-a şi S-a arătat mântuirea, pocăiţi-vă şi cu apă vă curăţiţi.

Pe mine cel afundat în viforul păcatelor, Cuvinte, Cel împreună fără început cu Tatăl, cu totul mă curăţeşte cu stropirea pocăinţei. Cel ce dăruieşti pururea cu Botezul Tău credincioşilor mântuire, pentru milostivirea cea nemăsurată.

Pământul Zabulonului, văzând Lumina cea neapusă, luminează-te, că iată a venit la râurile Iordanului; şi pe Dumnezeu cel ce este peste toate, Îl laudă strigând: Domnului să-i cântăm, căci cu slavă S-a prea mărit.

Pe tot poporul văzându-l Mergătorul înainte venind către dânsul le-a grăit: Cine v-a arătat vouă ca să fugiţi de mânia ce va să fie? Faceţi roduri de pocăinţă, cu darul mântuindu-vă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Arătatu-s-a Hristos, strigă Mergătorul înainte, şi la râurile Iordanului merge; a-l întâmpina pe Dânsul să sârguim, cu gânduri curate fiind luminaţi.

Căutându-mă pe mine cel rătăcit, întru cele fără cale Dumnezeul meu, întru sărăcia cea prea bogată îmbrăcându-Te, stai de faţă să Te botezi, Mântuirea tuturor.

Pământul şi Cerul acum să dănţuiască; Făcătorul de bine al tuturor Se botează în ape, cufundând mulţimea greşelilor noastre celor fără număr.

Condacul înainte prăznuirii, glas, 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

La repejunile Iordanului, astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Icos: Nu te silesc pe tine Botezătorule ca să treci hotarele; nu-ţi zic ţie spune-mi cele ce grăieşti celor fără lege, şi vezi pe păcătoşi. Numai Mă botează tăcând, şi aşteptând cele din Botez, că va să aibi pentru aceasta învrednicire care nu a fost îngerilor. Că decât proorocii mai mare te voi face. Că dintru aceia nici unul arătat pe Mine nu M-a văzut, ci întru închipuiri şi în umbre şi visuri; iar tu înaintea Mea stând M-ai văzut, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii, glas 8*

Podobie: Fluierele păstoreşti...

Dumnezeule cel ce eşti nevăzut, Cuvinte cel neajuns, care Te-ai născut din Tatăl mai presus de fire şi de cuvânt, şi iarăşi mai pe urmă din Fecioară, neschimbând

ceea ce ai fost, mergi în curgerile Iordanului acum să Te botezi cu trupul; Cel ce bine ai voit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci Tu însuţi Domnul Te-ai întrupat, şi m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Minunează-se de venirea Ta marele Mergătorul înainte Iisuse, Făcătorule de bine, şi spăimântându-se strigă către Tine: Foc fiind Stăpâne, să nu mă arzi pe mine, cel ce sunt iarbă, Doamne.

Văzându-Mă pe Mine, stând acum de bunăvoie în apele acestea, apropie-te Ioane şi Mă botează, ca să fac darul cel prin apă neamului omenesc.

Soare ca în nişte nori, ascuns în trup Te-am cunoscut Dumnezeul meu; dar cum eşti gol acum cu apele fiind îmbrăcat, Ioan a strigat spăimântându-se.

Luminează-se firea omenească, şi mântuire ia de întunericul păcatului, şi de sus se îmbracă cu dumnezeiască îmbrăcămintea nestricăciunii golindu-Mă Eu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină, şi Făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Pocăiţi-vă, Împărăţia lui Dumnezeu s-a apropiat! Strigă sfinţitul Mergător înainte ce s-a arătat din pustie, şi ne-a înnoit pe noi cei pustiiţi.

Venit-a Hristos pe care legea de demult L-a numit şi sfinţită adunarea proorocilor, înnoindu-ne cu dumnezeiescul Botez, pe noi cei învechiţi cu multe greşeli.

Străine şi înfricoşate lucruri, a zis Ioan, văd astăzi. Acum izvorul nemuririi a venit să ceară de la o mică picătură dumnezeiescul Botez.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel mai de desubt al păcatelor m-a înconjurat; ci ca pe proorocul Iona, Doamne, Doamne, scoate din stricăciune viaţa mea.

Rourează dezlegarea păcatelor noastre, Iubitorule de oameni, Cel ce în curgerile Iordanului ai cufundat greşelile pământenilor, pentru mare mila Ta.

Noianul dreptăţii fiind Hristoase, mergi acum în râul Iordanului să cufunzi pe balaur, şi neascultarea lui Adam să o speli.

Izvorul nestricăciunii fiind Tu, Hristoase cu adevărat, cum Te vor încăpea pe Tine curgerile râului? A strigat Mergătorul înainte, slăvind multă milostivirea Ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu haină sfinţită îmbrăcându-mă Hristoase, pe mine cel golit, prin sfatul amăgitorului, gol ai venit ca să intri în ape pentru bogăţia bunătăţi, laud milostivirea Ta, şi mă închin minunatei rânduielii Tale.

Ce este această multă purtare de grijă a Ta, Hristoase pentru noi? Ce este această negrăită şi mai presus de minte smerenie? Zis-a Ioan când Te-a văzut pe Tine gol, şi poruncindu-i lui ca să Te boteze.

Aprins-ai Hristoase ca o făclie cinstitul tău trup în mijlocul Iordanului, şi ai căutat chipul cel îngropat cu patimile şi cu păcatul; şi aflându-l l-ai înfrumuseţat cu Botezul Tău, Bunule. Pentru aceasta Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti, şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Glasul celui ce strigă în pustie, arătat înainte a stătut Ioan, întorcând inimile cele ce se pocăiesc cu căldură, să mărească pe Mântuitorul şi Stăpânul, Cel ce S-a arătat în Iordan.

Izvorul dulceţii eşti, Cel ce mările şi izvoarele ai făcut şi cum în ape intri? Ce voieşti să speli? Cel ce eşti spălarea şi curăţirea tuturor celor ce Te laudă pe Tine, Hristoase în veci.

Căutând să usuci curgerile răutăţii vrăjmaşului, şi mările patimilor să le potoleşti, şi credincioşilor curăţire şi iertare să le izvorăşti Stăpâne, vii să Te botezi în repejunile Iordanului.

Făcătorule al vremilor şi al anilor, sub ani făcându-Te pentru milostivire, Cel ce fără de ani ai strălucit din Tatăl cel prea fără început: Venit-ai să speli greşelile tuturor cele de peste ani, în repejunile Iordanului.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Văzându-Te Ioan pe Tine, Făcătorul de bine, la sine venind, şi cerând cu smerenie de la dânsul Botez, minunându-se, s-a spăimântat, neîndrăznind nicicum a se atinge cu mâna, de Cel ce Se atinge de munţi şi fumegă.

Ca o rândunea prea cinstită, vestind primăvara cea înţelegătoare, stătut-a Botezătorul înaintea celor ce sunt în iarna nemăsuratelor greşeli, şi a celor ce rabdă pururea viforul duhurilor celor potrivnice prin prea cumplite patimi.

Pe Tine, Raza slavei Tatălui, care ai strălucit celor ce şedeau întru întunericul răutăţilor, Soarele cel neapus, Doamne; și ai venit să luminezi pe toţi cu sfinţitul Tău Botez, ca pe un Dumnezeu şi Mântuitor cu cântări te slăvim.

Securea morţii lângă rădăcină zăcând, ca pe un lemn te îngrozeşte cu tăierea, nerodirea ta văzându-o. Deci nu rămâne neroditor suflete al meu, ci strigă lui Dumnezeu cu fierbinte pocăinţă, greşit-am Ție, mântuieşte-mă.

Glasul celui ce strigă, s-a auzit în inimile cele pustiite: Veseliţi-vă, înainte a stătut Hristos, iertare tuturor dăruindu-le. Sfinţiţi-vă toate: Marea şi izvoarele, râurile şi văile, luncile şi toate cele de sub soare.

Luminânda

Podobie: Femei ascultaţi...

Glasul celui ce strigă glăsuieşte, şi dealuri săltaţi, dănţuieşte neamul omenesc; pentru că Cuvântul cel fără început trup luând ca un om, a venit să Se boteze în Iordan de mâinile care le-a zidit, cufundând păcatul lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Cum Te vor primii curgerile râului Iubitorule de oameni? Pe Tine Cel ce ai făcut râurile şi marea din cele ce n-au fost. Cum va îndrăzni Mergătorul înainte a-şi pune mâna Stăpâne pe creştetul Tău cel prea curat? Lăudăm cutremurându-ne Cuvinte înălţimea sărăciei Tale.

La Laude

Punem **Stihirile** pe 4, glas 6:

Podobie: Îngereştile puteri...

Puterile îngereşti mergeţi înainte, de la Betleem la râurile Iordanului. Mergi mai înainte Ioane, lăsând pustiul. Bucură-te, râule şi te găteşte, şi tot pământul să se veselească. Hristos vine să curăţească păcatul lui Adam, ca un Milostiv.

Cu guri curate, şi cu suflete curăţite, veniţi în taină Betleemul părăsind, şi la Iordan cu Hristos mergând, să-i cântăm Lui cu veselie, toate moştenirile pământului, acum cu credinţă zicând: Bine eşti cuvântat Cel ce vii, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Mare şi înfricoşată taină este, că Dumnezeu oamenilor S-a asemănat, şi Cel ce nicicum de păcat nu ştie, ca un vinovat cere de la Ioan a se boteza astăzi în râul Iordanului. Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Floarea lui David răsărind din Fecioară, Hristos a venit la râurile Iordanului, să spele păcatele strămoşului cu ape. Dănţuieşte Adame, veseleşte-te Evo! Cerul să se bucure, noroade să zicem: Bine eşti cuvântat Cel ce vii, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul şi Podobie aceeaşi*

Cutremură-se cu mâna temându-se a-şi pune mâna, bucură-se cu sufletul gândind Ioan cum bine ai voit a-ţi pleca creştetul Tău în chip de rob fiind îmbrăcat, ca pe oameni să-i scapi din robia vrăjmaşului pe cei ce strigă: Bine eşti cuvântat Cel ce vii, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Tot pământul cu taină să se bucure acum după proorocie, şi munţii să sălteze. Întoarce-ţi curgerile Iordane precum scrie, înfricoșează-te de faţa Stăpânului. Că Dumnezeu făcându-Se Om, pe toţi oamenii a venit să-i curăţească de păcatul lui Adam.

La Stihoavnă

Stihirile pe 6, însuşi glasul:

Mai luminat decât soarele a fost praznicul naşterii lui Hristos. Luminat şi prea strălucit se arată şi Cel ce vine al dumnezeieştii arătării Lui. Întru Acela păstorii cu îngerii slăvind, s-au închinat lui Dumnezeu, celui ce S-a făcut Om. Iar întru acesta Ioan de Stăpânul atingându-se cu mâna cea dreaptă, cu cutremur a grăit: Sfinţeşte-mă pe mine şi apele, însuţi Cel ce ai mare milă.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Găteşte-te Iordane râule; că iată vine Hristos Dumnezeu, să Se boteze de la Ioan, ca să sfărâme cu dumnezeirea capetele balaurilor cele nevăzute în apele tale. Bucură-te, pustiul Iordanului! Munţilor săltaţi cu veselie, că vine veşnica Viaţă să cheme pe Adam. Glasul vestitorului strigă: O, Ioane Mergătorule înainte: Gătiţi căile Domnului şi cărările Lui drepte să le faceţi.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Să se veselească pustiul Iordanului, şi să înflorească ca crinul, că glasul celui ce strigă s-a auzit într-însul, gătiţi calea Domnului. Că Cel ce a pus munţii cu măsură, şi văile cu cumpăna, Cel ce toate le umple ca un Dumnezeu, Se botează de la slugă. Început-a a sărăci, Cel ce dăruieşte daruri bogate. Auzit-a Eva, întru scârbe vei naşte fii, iar acum a auzit Fecioara, bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine, Cel ce are mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 8, a lui Anatolie*

Ioane Botezătorule, cel ce din pântece M-ai cunoscut pe Mine, Mieluşelul, la râu fă-mi slujbă, cu îngerii slujeşte-mi, tinzându-te atinge-te cu palma de creştetul Meu cel prea curat. Şi când vei vedea munţii cutremurându-se, şi Iordanul întorcându-se, să strigi cu dânşii: Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară spre a noastră mântuire, Doamne slavă Ţie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Înainte prăznuirea Botezului Domnului (3 ianuarie) (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6:

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii, glas 4, a lui Ioan monahul*

O prea slăvită minune, Cel ce cu Duh Sfânt botează şi cu foc, la Iordan vine să Se boteze de la Ioan, Dumnezeu fiind nu gol, nici om simplu, ci în două firi, unul acelaşi Fiul cel Unul-Născut. Cerând adică Botez ca un om de la cel muritor, iar ca un Dumnezeu ridicând păcatul lumii, şi dând tuturor mare milă.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 6:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Iată luminarea credincioşilor, iată curăţirea noastră, va să intre în curgerile râului, ca să spele întinăciunea răutăţii oamenilor, şi să ne înnoiască pe noi cei sfărâmaţi.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Dacă Te-a văzut pe Tine venind Mergătorul înainte Doamne şi cerând ca să Te botezi de la dânsul, cu frică a strigat: Dumnezeule făcătorul meu, cum Te voi boteza pe Tine Cel nespurcat ?

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Să ne adunăm credincioşii duhovniceşte, la râurile Iordanului, ca să vedem arătat minune mare, că Ziditorul tuturor S-a arătat văzut, şi să Se boteze a venit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 5*

La râul Iordanului, Hristos, Dumnezeul nostru vine la Botez, vrând să ne curăţească pe noi de fărădelegile noastre, cu arătarea Sa, ca un singur Bun şi de oameni Iubitor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al înainte prăznuirii, glas 4*

Găteşte-te Zabuloane, şi bine te împodobeşte Neftalime; Iordane râule stai, primeşte săltând pe Stăpânul, Cel ce vine să se boteze. Bucură-te, Adame, împreună cu strămoaşa. Nu vă ascundeţi ca mai înainte în Rai. Că Cel ce v-a văzut pe voi goi, S-a arătat, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos s-a arătat, toată făptura vrând să o înnoiască.

La Pavernicită

Cântăm Tripezneţul, al cărui stih cel de pe margine este acesta la greci: Cel de a patra ...

Cântarea a 3-a, glas 2

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept, afară de Tine Doamne.

În deşert a fost gândul lui Irod celui ce fărădelege a ucis pe pruncii, care vreau să dobândească iertare, că Hristos Mântuitorul nostru, viaţă nepierzătoare tuturor dăruieşte, botezându-Se.

Cumplită sfătuirea lui Irod, vârsta cea tânără a pruncilor, mai înainte a omorât-o, Betleemul umplându-l de sângiuri. Iar acum vine Hristos ca să facă Bisericii fii mulţi prin Botez.

Alt Ţripezneţ

Cântarea a 5-a, glas 6

Irmos: La Tine mânec, Cel ce prin milostivire Te-ai micşorat pe Tine, neschimbat pentru cel căzut, şi cu mână de rob ai voit a Te boteza, Cuvinte al lui Dumnezeu, pace dă-mi mie Iubitorule de oameni.

Curăţindu-ne cugetele, şi mai înainte spălându-ne cu împărtăşirea tainei înfricoşatei rânduieli, toţi credincioşii să întâmpinăm pe Hristos, cel ce vine în repejunile Iordanului să ne curăţească pe noi.

Vedeţi prieteni glasul Cuvântului, sfeşnicul Soarelui, pe prietenul Mirelui, cel ce strigă noroadelor, pocăiţi-vă; şi sârguiţi a vă curăţi, spre întâmpinarea Ziditorului.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuvântul muncitorului pentru că biruia, de şapte ori cuptorul a fost ars oarecând, întru care tinerii nu s-au ars, porunca împăratului călcând, ci au strigat: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L, şi Îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Vărsând izvoare de lacrimi credincioşii din ochi, să ne curăţim toată spurcăciunea sufletului, şi lumina cea întreită în lumină să vedem, venind Hristos să Se boteze; căruia i-a mărturisit Tatăl din Cer, şi venirea Duhului Sfânt a strălucit în chip de porumb.

Toată lacrima Hristos ştergând de la toată faţa, merge bolile sufletelor cele cu multă durere, fără de durere în apă să le potolească, şi pe oamenii cei învechiţi să-i înnoiască cu a doua naştere, pe cei ce cu cântări Îl măresc pe El în veci.

Sfinţească-se sufletele cu baia Botezului cea de Dumnezeu dată, şi cu focul Duhului, cel ce curăţeşte patimile, şi arde toată materia spurcatei răutăţi, şi dă dar a striga întru umilinţă: Pe Tine Te prea înălţăm Hristoase în veci.

Alt Canon

Cântarea a 8-a

Irmos: Chipul răutăţii...

Scuturând somnul răutăţii de la ochii sufleteşti, să scoatem credincioşilor vicleşugurile din inimile noastre, şi cu lacrimi fierbinţi să ne spălăm minţile, ca văzători să ne arătăm Celui ce S-a arătat, mărind pe Hristos în veci.

Cuvânt spurcat din gânduri viclene să nu scoatem, dumnezeiesc cuvânt gândind cântări să aducem Cuvântului, celui ce S-a arătat cu trup pentru noi, şi a luminat pe cei din întuneric. Pe care toată făptura bine-L cuvântează, slăvindu-L în veci.

Adâncul înţelepciunii, taina cea ascunsă, acum se arată oamenilor, noianul judecăţilor lui Dumnezeu. Acum Dumnezeu cu trup se descoperă credincioşilor pe pământ arătându-Se, spre înnoirea neamului omenesc. Pe care toată făptura bine-L cuvântează, slăvindu-L în veci.

Te lepezi Ioane a face degrabă plecându-te Mie; deci lasă acum, că aşa este cu cuviinţă nouă a plini cu adevărat toată dreptatea, slugii a zis Stăpânul; pe care toată făptura bine-L cuântează slăvindu-L în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântăndu-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Chipul răutăţii cumplitului Irod, toţi batjocorindu-l, la Iordan veniţi să mergem credincioşi, ca să vedem pe Mântuitorul botezându-Se cu trupul de Mergătorul înainte în repejuni. Pe care toată făptura bine Îl cuvântează, mărindu-L în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu suflete curate, şi cu buze nespurcate, veniţi să mărim pe cea nespurcată şi prea curată Maica lui Emmanuel, printr-acestea aducând rugăciuni Celui ce S-a născut dintru dânsa. Milostiveşte-te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Neînţelegător şi spre Hristos nemulţumitor, nimeni să nu fie, îndelungă răbdarea aşteptării Lui şi a bunătăţii, defăimându-o să nu o hulească. Ci cu frică şi cu bucurie să-i slujim Lui, cântând: Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Grăieşte noroadelor celor neplecate Mergătorul înainte, cine v-a arătat vouă ca să fugiţi de mânia ce va să fie ? Pui de năpârci. Deci roade de pocăinţă vrednice arătaţi, strigând: Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

O îndrăznirea oarbei necunoştinţe; că pe Hristos, căruia cei de alt neam, ca unui Mântuitor s-au închinat, cu daruri cinstindu-L, cei de acasă caută nebuneşte să-L ucidă. Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule şi ne mântuieşte pe noi.

Alt Canon

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce eşti mai cinstită...

Căderea lui Adam cea cu totul pierzătoare, acum îndreptându-o, S-a arătat Adam cel nou, slobozire naşterii celei de a doua dând aievea prin Botez.

Legea şi proorocii plinind şi dreptatea săvârşind Mântuitorul tuturor, acum sub mâna robului Se supune, din robia vrăjmaşului scoţând pe om.

Lumină mare a strălucit neamurilor, celor întunecaţi le-a luminat dumnezeiasca rază; şi celor ce şedeau de demult în umbra morţii, Soarele cel strălucit Hristos le-a răsărit.

Înconjurat-au oştile îngereşti, pe Mântuitorul, când S-a botezat în Iordan, şi cu cutremur acea taină mare au lăudat, a smereniei Lui celei negrăite.

Irmosul: Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Şi cealaltă slujbă a Pavecerniţei celei mici după rânduială şi Otpustul.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul înainte prăznuirii şi al proorocului. Slavă..., al mucenicului. Şi acum... al înainte prăznuirii.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glas 3:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Cel ce este necuprins după Dumnezeire, şi cuprins cu materia trupului, va să vină a se boteza în curgerile Iordanului. Pe Acesta cu curăţia gândului să-L primim, că tuturor va să facă înnoire; către care să strigăm cu frică, slavă Hristoase arătării Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Arătându-Te Tu în Iordan Mântuitorule ca să Te botezi în ape cu trupul, oştile îngereşti s-au spăimântat văzând pe Stăpânul făpturii stând înaintea slugii. De sus Te-a propovăduit pe Tine, Tatăl cel fără început; pentru aceasta cu veselie strigăm Ție: slavă Hristoase arătării Tale.

După a doua Catismă, **Sedealna** glas 5:

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pe Cuvântul cel întocmai cinstit cu Tatăl şi cu Duhul, care S-a întrupat pentru milostivire şi S-a botezat; cetele îngereşti văzându-L s-au cutremurat, şi râul Iordanului cucerindu-se şi temându-se s-a întors înapoi, ridicându-ne la înălţimea mântuirii, pe noi cei stricaţi cu patimile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Cuvântul cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul, cel ce S-a închipuit pentru milostivire acum în chip străin, vine să Se boteze pentru noi. Să-L întâmpinăm pe El cu gând curat, bine eşti cuvântat, strigând, Hristoase Mântuitorule, Făcătorule de bine Cel ce vii să ne sfinţeşti pe noi.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul înainte prăznuirii

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 4

Irmos: Deschide-voi gura mea, şi se va umplea de Duh, şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cel ce adâncurile cu porunca Ta le-ai făcut Iubitorule de oameni, şi pământul pe ape l-ai spânzurat Doamne, smerindu-Te vii să Te botezi în curgerile apelor, spălându-mă pe mine de întinăciunea patimilor.

De bunăvoie ai sărăcit, pe mine cel sărăcit de voie, prin adăogirile răutăţilor, îmbogăţindu-mă Hristoase, şi la apele Iordanului mergi Botez cerând, Cel ce eşti fără de păcat.

Lumea cea învechită cu greşelile înnoindu-o, Iubitorule de oameni, străină naştere de a doua vii să faci oamenilor, prin apă şi prin Duh. Pentru aceasta slăvim arătarea Ta.

David cu Dumnezeiescul Duh mai înainte strigând a zis: Ce-ţi este mare că ai fugit acum? Şi ţie Iordane că te-ai întors, pe Hristos văzând gol stând întru tine?

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu; ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i, şi întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învredniceşte-i.

Veseleşte-te pustie însetată, firea omenească toată, iată Apa vieţii Se arată adăpându-te pe tine cu darul de prisosit, Hristos înnoirea tuturor.

Ca să mă cauţi pe mine cel rătăcit cu mintea, mergi la ape Hristoase întru care intrând cufunzi greşelile mele, şi mă scoţi pe mine dintru adâncul a toată răutatea, ca un Milostiv.

Soarele nevrând să Te vadă pe Tine gol Cuvinte, îşi ascunde razele, că pe mine cel golit prin înşelăciunea şarpelui, cu Botezul tău vii să mă îmbraci în haină de mântuire.

Condacul înainte prăznuirii, glas 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Icos: Nu te silesc pe tine Botezătorule ca să treci hotarele. Nu-ţi zic ţie: Spune-mi cele ce grăieşti celor fărădelege, şi vezi pe păcătoşi, numai Mă botează tăcând, şi aşteptând cele din Botez; că vei să aibi pentru aceasta învrednicire care nu a fost îngerilor. Că decât proorocii mai mare te voi face. Că dintru aceia nici unul arătat pe Mine nu M-a văzut, ci întru închipuiri şi în umbre şi visuri; iar tu

înaintea Mea stând M-ai văzut. Că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii, glas 8*

Podobie: Fluierele cele păstoreşti...

Ceata proorocească se bucură acum, care a propovăduit Botezul lui Hristos, cel ce izvorăşte viaţă. Strigă Isaia, scoateţi apă curăţitoare. Scrie dumnezeiescul Părinte, cum fuge marea de la faţa lui Dumnezeu celui ce bine a voit, cu milostivire, a mântui neamul omenesc.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiescul sfat cel neurmat, al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, proorocul Avacum înţelegându-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu spaimă se cuprinde Cerul, şi Oştile îngereşti văzându-Te pe Tine, Hristoase, în chip de rob mergând la sluga Ta, şi cerând Botez.

Ioane săltează, că vine Domnul cel ce mântuieşte pe toţi să Se plece sub mâna ta cu smerenie; ca pe mine cel smerit să mă înalţe cu dumnezeiescul Botez.

Plecând cerurile Te-ai pogorât în Fecioară, Iubitorule de oameni; şi lui Ioan Ți-ai plecat creştetul cerând Botez, slavă milostivirii Tale celei multe.

Dezlegând legăturile cele nemăsurate ale păcatelor mele Cuvinte, la apele Iordanului sârguieşti a veni şi a Te boteza Stăpâne; slavă milostivirii Tale celei multe.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă pe tine pace dăruindu-le.

Departe de Dumnezeu omenirea fiind, Cuvântul lui Dumnezeu milostivindu-Se spre dânsa Om S-a arătat. Şi cu Botezul cel de Dumnezeu lucrat la sine a adus-o cu dumnezeiască cuviinţă, şi la vrednicia chipului celui dintâi a ridicat-o.

Pe noi cei ce eram morţi pentru călcările de poruncă, vii Dătătorule de viaţă cu totul Îndurate, să ne înviezi în curgerile Iordanului. Pentru aceasta slăvim acum cu credinţă arătarea Ta, şi mila cea nemăsurată.

Minunează-se tot sufletul gândind la a Ta înfricoşată rânduială Cuvinte; cum vrând să înnoieşti pe toţi, vii să intri în curgerile râului gol, Cel ce Te îmbraci cu lumina.

Cântarea a 6-a

Irmos: Cugetătorilor de Dumnezeu săvârşind acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile slăvind pe Hristos, cel ce S-a născut dintru dânsa.

Cei ce şedeţi întru întuneric de demult, văzând lumina venind, de bucurie vă umpleţi. Iată S-a arătat Domnul îmbrăcat cu repejunile Iordanului.

Cum Te va vedea venind Mergătorul înainte pe Tine, Mântuitorule, şi cerând dumnezeiescul Botez? Cum Te vor sprijini apele Iordanului pe Tine, Cel ce eşti izvorul iertării?

Să stropească norii veselindu-se, bucurie înţelegătoare; iată a venit Domnul să Se boteze, risipind norii inimilor noastre.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci îngrozirea focului bărbăteşte călcându-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Domnul părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Pe mine cel sfărâmat cu greşelile şi care zăceam întru întunericul neascultării; Doamne milostivindu-Te, m-ai miluit pentru bunătate, şi în apele Iordanului Doamne vii să Te botezi.

Ce vedere înfricoşată este aceasta? Strigat-au Cetele îngereşti: Cel ce a făcut izvoarele şi râurile cu porunca, în repejunile Iordanului merge să Se îmbrace, căci cu acestea a înnoit pe Adam.

Înălţime nespusă, şi adânc nemăsurat este Stăpâne rânduiala Ta, care covârşeşte toată ajungerea minţii; cum cu apă, şi cu Preasfântul Duh pe oameni curăţeşti.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Glasul Tatălui din înălţime, pe Tine Fiul cel de o Fiinţă Te-a mărturisit, care ai intrat în ape, şi binecuvântarea Ta acestora ai trimis binecuvântatule Hristoase, şi Duhul Sfânt pe Tine tuturor Te-a propovăduit Dumnezeu întrupat.

Dănţuieşte făptură văzând sfântă arătarea lui Dumnezeu, îngeri cântaţi, mare veseleşte-te, iezere şi izvoare săltaţi şi râuri în taină lăudaţi cu cântări, că stă de faţă Hristos cu binecuvântare luminându-vă pe voi.

Să cântăm Domnului întru laudă Celui ce S-a arătat în ape, şi sfărâmarea noastră cu acestea a înnoit-o, şi a sfărâmat capetele nevăzuţilor vrăjmaşi, şi să strigăm: lăudaţi-L toate lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

O, minunea minunilor! Cum Dumnezeul nostru, cel ce este mai presus de toată făptura, S-a zidit şi S-a făcut din Maica lui Dumnezeu. Şi ne înnoieşte de bunăvoie, şi iarăşi ne zideşte pe noi prin apă şi prin Duh, zidire prea minunată, însuşi Făcătorul de bine.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască fierea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară.

Iată Mieluşelul cel ce ridică greşelile omenirii a venit, şi este de faţă. Şi cerând de la slugă Botez, în chip de rob stă înainte, căutând să ne mântuiască pe noi cei robiţi de amăgitorul, şi care am pierdut frumuseţea cea dintâi.

Arătatu-s-a adevărat Dumnezeu întrupat pentru bunătate, şi merge să Se îmbrace în apele Iordanului, Cel ce îmbracă Cerul cu nori adevărat. Toţi acum cu bucurie mai înainte prăznuim cinstita Lui arătare.

Săltează cu bucurie, şi mai înainte te găteşte o Iordane! Ca să iei apa ceea ce curge spre viaţa de veci. Râuri dănţuiţi văzând acum pe Izvorul desfătării, intrând în repejunile Iordanului şi izvorul răutăţii uscând.

Strălucit-a ziua cea de mântuire nouă celor ce dormim totdeauna în noaptea patimilor, pentru că a venit Hristos Domnul de faţă, cel ce este Soarele dreptăţii cel

înţelegător, ca să-şi plece capul Său la rob, şi cu trupul să Se boteze de bunăvoie.

Spăimântează-se Heruvimii, şi toată firea cerească, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de cinstită naşterea cea mai presus de cuprindere, a Celui ce S-a asemănat nouă, pentru milostivirea cea negrăită şi S-a botezat cu trupul, a căruia dumnezeiască arătare, toţi o prăznuim bucurându-ne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii*

Podobie: Cu Duhul în Biserica...

Betleemul părăsind, minunea cea prea nouă, la Iordan să alergăm din suflet fierbinte, şi acolo să vedem înfricoşată taină; căci cu dumnezeiască cuviinţă a stătut de faţă, gol fiind Hristosul meu, îmbrăcându-mă în haina cereştii Împărăţii.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 6:

Podobie: Îngereştile puteri...

Cel ce are scaun Cerul, Stăpânul a venit pe pământ întrupându-Se din Fecioară; şi la Iordan stând de faţă, curăţirea tuturor cere de la Ioan, moştenirile a tot pământul. Acestuia să-i cântăm: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru mărire Ție.

Venit-a Hristos la curgerile Iordanului, Botez cerând Cel ce curăţeşte păcatele. Tot pământul să sălteze. Cerurile să se veselească. Bucură-te, Biserica cea din păgâni, Împăratului mireasă făcându-te, şi cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Munţii dulceaţă de veselie să picure, cu mâinile în taină acum plesniţi neamuri. Pustiul să înflorească. Iordane sprijineşte, vino Botezătorule de slujeşte tainei Mântuitorului bucurându-te. Noroade să cântăm: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Lumina ceea ce din lumină a strălucit mai înainte de ani, celor ce şedeau în noapte S-a arătat, şi întunericul păcatului curăţind a luminat. Dănţuieşte Adame, veseleşte-te Evo! Hristos Mântuitorul a venit, Davide strigă: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul şi Podobie aceiaşi*

Steaua din Iacov a răsărit lumii, şi păcatul oamenilor cel ca văpaia luând, îl îngroapă în apele Iordanului, strălucind cu raza Dumnezeirii, şi luminarea cunoştinţei de Dumnezeu dând neamurilor. Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Plinitor legii după trup fiind Hristos, a venit la Iordan, începătura mântuirii să o săvârşească ca un Îndurat, şi Botezătorului îşi pleacă creştetul, celui ce strigă cu credinţă, noroade să strigăm: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 2 :

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

De la Betleem, să ne mutăm la Iordan, că acolo. Celor din întuneric, iată începe lumina a străluci.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Pământul Zabulonului, cei ce sunteţi de acea parte de Iordan, auziţi, Se apropie Hristos, Mântuirea, lumina şi izbăvirea.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele, şi s-au spăimântat.

Găteşte-ţi şi tu Iordane curgerea că Cel ce botează cu foc, Se apropie, să înnoiască zidirea cea sfărâmată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Arătatus-a raza slavei Tatălui, în curgerile Iordanului cu Botezul curăţind, întinăciunea sufletelor noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Înainte prăznuirea Botezului Domnului (4 ianuarie) (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am...,

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 3*

Strălucit a fost praznicul cel ce a trecut, slăvită este şi ziua de acum. Întru acela magii s-au închinat Mântuitorului, iar întru aceasta pe Stăpânul sluga cea mărită L-a botezat. Acolo păstorii fluierând L-au văzut şi s-au minunat; iar aici glasul Părintelui, pe Fiul Unul-Născut l-a propovăduit.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 8:

Podobie: Mucenicii Tăi Doamne...

Foc nesuferit fiind Tu, Hristosul meu, eu fiind ţărână şi umbră, ce-mi pleci mie sfânt capul Tău? De care se cutremură mulţimea îngerilor, zis-a Ioan către Făcătorul când a venit să Se boteze. Mare este pogorârea Ta la noi Milostive dătătorule de viaţă.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Iată luminarea noastră, scăparea şi mântuirea, de voie vine mai înainte la Iordan gol arătat, Cel ce se îmbracă cu apele ca cu un veşmânt, îmbrăcând goliciunea tuturor, ceea ce se golise prin sfatul potrivnicului şarpe.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Foc nesuferit cu adevărat, mai înainte vine de voie la Iordan, curăţindu-mă pe mine cel sfărâmat de cel viclean, prin călcarea poruncii. Ca o ploaie cerească se primeşte prin mijlocul apei, cea spurcată de multe greşelile mele, ca un Bun şi Multmilostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 6*

Vine la Iordan Hristos adevărul, să Se boteze de la Ioan, şi acela zice către Dânsul: Mie-mi trebuieşte să mă botez de la Tine, şi Tu vii la mine. Nu îndrăznesc iarbă fiind, să mă ating de Foc. Tu mă sfinţeşte Stăpâne, cu dumnezeiască arătarea Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al înainte prăznuirii*

Găteşte-te Zabuloane, şi bine te împodobeşte Neftalime; Iordane râule stai, primeşte săltând pe Stăpânul cel ce vine să se boteze. Bucură-te, Adame, împreună cu strămoaşa, nu vă ascundeţi ca mai înainte în Rai. Că Cel ce v-a văzut pe voi goi, S-a arătat, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos s-a arătat, toată făptura vrând să o înnoiască.

La Paverniciţă

Cântăm Canonul

Cântarea 1-a, glas 6

Irmos: Cu tăiere s-a tăiat marea Roşie, şi adâncul cel hrănit cu valuri s-a uscat, aceeaşi împreună făcându-se, celor fără de arme trecută şi celor prea într-armaţi mormânt. Şi cântare lui Dumnezeu cuvioasă s-a cântat; căci cu slavă S-a proslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Cea atot-pricinuitoare şi dătătoare de viaţă, înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată şi-a zidit eişi casă din curata Maică, ceea ce n-a ştiut de bărbat. Iar acum merge la râurile Iordanului, cerând botez spre înnoirea oamenilor.

Taine învăţând înţelepciunea lui Dumnezeu, cheamă pe toţi cei din păgâni la lumină, pe cei ce zăceau mai înainte întru întunericul neluminatei necunoştinţe, la cunoştinţa adevărului; scoţându-i la lumină prin Botezul cel ce curăţeşte inimile, şi zideşte prin Duhul.

Să auzim acum glasurile proorioceşti, cele plinite prin Duhul, căci Cel ce botează cu Duhul şi cu foc, Hristos, merge la Iordan. Veniţi la Dânsul şi vă luminaţi, că feţele voastre nu se vor ruşina.

Cântarea a 3-a

Irmos: Domn fiind a toate, şi Ziditor, Dumnezeule cel fără de patimă, zidire Ție Ți-ai unit sărăcind, şi râurile la care ai voit a veni însuţi fiind, popoarelor ai strigat: Apa vieţii scoateţi, şi cu credinţă vă întăriţi.

Darul Botezului cel dezlegător, sufletelor împreună şi trupurilor, Mântuitorule vii să-l dăruieşti. Pentru aceasta ne dai acum nouă şi dar în loc de dar, strigând: Apa vieţii scoateţi şi cu credinţă vă întăriţi.

Bărbatul nebun, cel ce nu cunoaşte pe Dumnezeu, se strică; că pentru izvodirile cele netrebnice, se lipseşte de tot binele, şi cade din toată mântuirea, de a cărui parte, toţi cei ce cunoaştem pe Hristos, să ne mântuim.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând proorocul taina Ta cea negrăită Hristoase, a strigat: Pus-ai darul Botezului cel tare tuturor, celor ce cu credinţă îl primesc pe el, spre iertarea greşelilor noastre.

Mergând la Botezul cel ce izvorăşte celor muritori iertare, chemi pe toţi cei însărcinaţi cu rele greşeli, care rău vieţuiesc întru necurăţie, sufletească odihnă să le dai lor, ca un Îndurat făgăduindu-Te.
Cel ce Te-ai împărtăşit cu trupul meu, ca să-mi dai mie Dumnezeirea Ta, că chipul Părintelui Tău neschimbat fiind, încapi sub mâinile zidirii Tale,

Mântuitorule, fără păcat Om arătându-Te, cu cel asemenea, curăţind Cuvinte pe cel asemenea.

Băutură şi ungere şi Duh sunt cunoştinţele peceţii Tale, Mântuitorule, şi darurile cele de taină, şi lucrurile dumnezeieştilor daruri cele vrednice de iubire; că pe Tine Unul-Născut, curăţire în lume, Tatăl, Te-a trimis.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu legătura temerii fiind cuprins acum Mergătorul înainte se leapădă a boteza pe Hristos, văzându-L cu cucernicie stând gol la ape, pe Cela ce acoperă cu ape cele mai pe deasupra.

Ceea ce ţine apa cea neţinută şi mai presus în văzduh, înţelepciunea lui Dumnezeu, care opreşte adâncurile, şi mările înfrânează, vine la Iordan, şi Botez ia din mâinile slugii.

Închipuindu-Se în Adam cel dintâi Hristos, vine să-l curăţească cu Botezul, Cel ce înfăşoară Cerul cu nori, şi Se îmbracă cu lumina, gol Se vede în repejunile Ior-danului, şi cu mână Se cuprinde Cel ce poartă toate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a încunjurat, şi viforul nemai-răbdându-l, ca Iona strig către Tine, Stăpânul: Din stricăciune, scoate-mă.

Domn ştiindu-Te pe Tine cerurile, spus-au mărirea Ta, Mântuitorule întru naşterea Ta; iar acum Tatăl te mărturiseşte Fiu iubit, pe Tine Cel ce Te-ai botezat.

Tot cel ce poartă întinăciune, să o curăţească, cu curgeri de lacrimi, şi la Hristos cu cutremur să vină, Carele merge să curăţească cu foc, şi cu Dumnezeiescul Duh firea noastră.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon, de văpaia cuptorului nu s-au spăimântat, ci în mijlocul văpăii aruncându-se, fiind rouraţi, au cântat: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Clătinând cu capul spre vrajbă, nimenea cu înşelăciune să nu se mişte, celui de aproape cu rău să-i răsplătească, rău pentru rău gândind. Ci întru dragoste pe Domnul, Cel ce S-a arătat să-L cinstim.

Noi ca nişte prieteni ai lui Hristos, puţin rău să pătimim împreună, cu Cel ce S-a închipuit, şi S-a arătat ca şi noi, şi vine să ia Botez spre curăţirea chipului.

Cu Mine împreună de se va pogorî cineva, şi împreună se va îngropa prin Botez, cu Mine se va desfăta, întru slavă şi întru înviere. Hristos acum vesteşte, pe Carele cu credinţă să-L întâmpinăm.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Babilon, mai înainte nevoie pătimind, au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărăţea. Şi împreunându-se cu focul cu carele nu s-au ars, Celui ce stăpâneşte, vrednică cântare i-au cântat: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Oaspeţii dumnezeieştii hrane, cei ce în Betleem cu cuvântul ne-am hrănit, şi cu îngerii am proslăvit, şi cu păstorii şi cu filozofii pe Cel ce S-a întrupat, să mergem acum în taină la Iordan, să vedem taina cea mare, pe carea Hristos vine să o săvârşească. Pe Carele Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Capul legii şi al proorocilor păzind, şi cu dragoste întărindu-ne, următori să fim lui Hristos, Celui ce pentru dragostea cea desăvârşită, trup a luat şi prin Botez pe noi cu Tatăl ne-a împăcat, şi ne-a învăţat a cânta: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Primit-a pe Cela ce a venit să curăţească păcatele lumii cu ape; dar nu i-ai îngăduit Lui fiind cuprins de frică. Mie îmi trebuieşte să mă botez de la Tine, Mirelui împotrivă a zis prietenul, şi Cuvântului glasul, şi Soarelui sfeşnicul; pe Care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Din ospăţul Stăpânului, şi din masa cea nemuritoare, cei ce ne-am îndulcit în peştera cea săracă, acum la Iordan să alergăm, să vedem taină străină, care soleşte spre strălucirea cea de sus.

Mergeţi de la Betleem cei ce v-aţi îndulcit cu minunile spre partea Iordanului, şi acolo veţi vedea lucruri cu taină săvârşite, şi pe Hristos venind prin Botez să înnoiască pe Adam pentru că S-a întrupat.

Ziditorul născându-Se din Tatăl mai înainte de veci, S-a născut mai pe urmă neschimbat, întrupându-Se din curata Fecioară dumnezeiasca Fiică, îndoit rămânând, Dumnezeu şi Om, ca să înnoiască pe Adam prin Botez.

Ca un om după fire, iar nu după nălucire, ai venit în mijlocul tuturor, cerând Botez, însuţi fiind din fire nevinovat, că ai venit să îngropi vinovăţiile oamenilor, în ape botezându-Te.

Şi cealaltă slujbă a Pavecerniţei celei mici, după rânduială şi Otpustul.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul...

După întâia Catismă, **Sedealna** glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Iată vine la Iordan Hristos, şi cheamă pe Mergătorul înainte: Vino de Mă botează pe Mine, Cel ce curăţesc tot păcatul lumii cu apele râului! Tinde-ţi mâna ta spre dumnezeiescul Meu creştet; că am venit să vindec greşelile mâinii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas acelaşi*

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Împăratul tuturor şi Stăpânul, la Botez cu dumnezeiască cuviinţă venind, credincioşii văzându-L să-L lăudăm. Cărările inimilor noastre să le gătim cu dragoste, spălând întinăciunile cumplitelor greşeli, că iată vine să mântuiască neamul omenesc, în râurile Iordanului.

După a doua Catismă, **Sedealna** glas 8:

Podobie: Înviat-ai din mormânt...

Botezătorule cel mare al Domnului bucură-te, că a venit Hristos să Se boteze de la tine. Tremuri ca o slugă, căci Stăpânul îşi pleacă ţie capul. Atinge-te de dumne-zeiescul creştet a Celui ce ţine cu mâna toate, şi Dumnezeului celui ce mântuieşte cu bunavoinţă neamul omenesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

Canonul înainte prăznuirii

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 6

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pe gonaciul faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm.

Să se bucure făptura, moştenirile neamurilor să cânte, Iisus, Împăratul a tot pământul, merge în râurile Iordanului, să facă a noastră curăţire.

În haină roşie împărătească, din sângele fecioresc Doamne îmbrăcându-Te cu trupul, la curgerile apei vii gol, ca să îmbraci a mea goliciune.

Fiul Tatălui celui fără început Tu fiind, la fiul Zahariei, Milostive cu umilinţă vii cerând Botez, ca cu darul, fii lui Dumnezeu să ne faci pe noi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cela ce stăpâneşti toate ca un Dumnezeu, porţi chip de slugă, şi la slugă îndurate vii trupeşte, prin Botezul cel de Dumnezeu lucrat, din robia vrăjmaşului scoţându-ne pe noi.

Pentru ce ai venit la râu? Ce fel de curăţire voieşti! Ce întinăciune cauţi să speli Bunule? Laud Cuvinte cea mai presus de minte micşorarea Ta, cea pentru milostivire.

Căutând Hristoase oaia care o a sfărâmat lupul cel sălbatic cu înşelăciune, în curgerile Iordanului ai stătut, strigând Mergătorului înainte: Vino de Mă botează tu.

Condacul înainte prăznuirii, glas 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Icos: Nu te silesc pe tine Botezătorule ca să treci hotarele. Nu-ţi zic ţie: Spune-mi cele ce grăieşti celor fărădelege, şi vezi pe păcătoşi, numai mă botează tăcând, şi aşteptând cele din Botez; că vei să aibi pentru această învrednicire care nu a fost îngerilor. Că decât proorocii mai mare te voi face. Că dintru aceia nici unul arătat pe Mine nu M-a văzut, ci întru închipuiri şi în umbre şi visuri; iar tu înaintea Mea stând M-ai văzut. Că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii. Podobie asemenea*

Iisus născându-Se din Fecioara Maria, şi în Iordan botezându-Se de la Ioan, Duhul S-a pogorât peste Dânsul văzut în chip de porumb. Pentru aceasta proorocul cu îngerii a grăit, strigând: Slavă venirii Tale, Hristoase! Slavă Împărăţiei Tale! Slavă rânduielii Tale, unule Iubitorule de oameni!

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă, strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Când Te-a văzut pe Tine apa Iordanului Doamne, s-a întors, şi firea noastră cea spurcată de multe patimi, la ceruri s-a întors, închinându-se Ție.

Spăimântează-se soarele văzându-Te pe Tine Soare golindu-Te trupeşte, şi în taină luminând toată firea cea întunecată ce s-a golit pentru neascultare, Stăpâne.

Iată curăţirea, iată mântuirea şi înnoirea tuturor, şi luminarea a venit la ai Săi. Deci să ne lipim de Dânsul prin curăţia vieţii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, pe Cela ce chemi din negura greşelilor.

Roadă să aducem lui Hristos, viaţă curată, că vine curăţind spurcăciunea păcatelor prin ape cu darul, unul Făcătorul de bine şi Cel fără păcate.

Norodule cel ce şedeai de demult întru întunericul necazurilor, lumina cea neapusă s-a arătat ţie, vezi şi cu dumnezeieştile raze te luminează, şi laudă darul Celui ce S-a arătat.

Mare taină săvârşind, la marele Mergătorul Tău înainte vii, o Dătătorule de lucruri mari Doamne! Firea omenească cea micşorată, negrăit mărindu-o prin Botez.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, Mult-milostive.

Cela ce eşti plin de ape de taină, ca un izvor al păcii, însuţi Doamne la râu ai venit, de la o picătură mică cerând să Te botezi, Cela ce unul eşti fără păcat.

Minunatu-s-a ceata îngerilor de sus, văzând gol pe Cel ce acoperă Cerul cu nori, şi a strigat: Ce este această a Ta multă umilinţă pentru oameni.

Cel plin S-a deşertat, Cel nevăzut iată întrupându-Se, S-a arătat, Iordane râule veseleşte-te, curgerile tale umple-ţi, ca să speli pe înnoitorul tuturor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i, porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cum Te vor primii repejunile râului, pe Tine Cela ce eşti izvorul desfătării Hristoase ? Cum Mergătorul înainte îşi va tinde mâna spre Tine, Cel ce cu mâna l-ai zidit pe el, şi din mâna celui viclean ne-ai izbăvit pe noi.

Izvorul bunătăţii fiind Tu, Doamne, cum vii la curgerile Iordanului, căutând să adapi cu apele nestricăciunii pe cei căzuţi în stricăciune pentru mâncarea cea amăgitoare, prin pizma şarpelui.

Să picure munţii bucurie, şi dealurile să sălteze veselindu-se, râurile să plesnească cu mâinile; că S-a arătat Hristos şi merge să cufunde în apă greşelile oamenilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie rouă ai izvorât cuvioşilor, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci Hristoase cu singură voirea. Pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cu cojocul a despărţit Elisei curgerile râului, darul Botezului mai înainte întunecat însemnându-l. Care Hristos l-a făcut suindu-se într-însele, unul Făcătorul de bine.

Însemnat-a oarecând slăvitul prooroc, darul Botezului, cu care apele cele mai înainte neroditoare, făcându-se mult roditoare cu puterea Dumnezeului nostru Celui ce S-a arătat.

Toată valea de dumnezeieştile daruri se va umple, şi dealul cel potrivnic se va smeri, şi cele strâmbe, în drepte se vor întoarce, cu arătarea lui Dumnezeu Celui ce S-a întrupat.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu cutează a căuta Cetele îngereşti; iar prin tine Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pe care slăvindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Hristoase, Cela ce cu mâinile ai zidit pe om, sub mâna Mergătorului înainte Te pleci ca un om, smerindu-Te, ca să mă înalţi pe mine cel de demult smerit şi pierit. Slavă înfricoşatei şi măritei rânduielii Tale.

Curăţirea sufletelor se găteşte, luminarea şi dezlegarea din cele rele a venit. Iordane râule veseleşte-te, dănţuieşte făptura toată, şi pământule şi mare bucuraţi-vă, slăvind pe Preabunul Hristos.

Cela ce eşti plinirea tuturor bunătăţilor, ai venit strigând către sluga Ta cea plină de sfinţenie, carele s-a mirat de a Ta umilinţă. Apropie-te, botează-mă că voi să umplu firea celor pământeşti de sfinţenie, şi de curăţenie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii*

Găteşte-te Zabuloane, înfrumuseţează-te Neftalime, ridică Iordane pe Ziditorul tuturor şi Dumnezeu, carele vine cu trup către tine, vrând ca să spele păcatele noastre.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 6:

Podobie: Îngereştile puteri...

Pe carele mai înainte l-a însemnat glasul celui ce strigă, venit-a Hristos la curgerile Iordanului, şi Mergătorului înainte i-a zis: Vino de Mă spală cu ape, botează-mă pe Mine Cel ce M-am pogorât acum. Că am venit să spăl pe Adam, din căderea cea dintâi. Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Înălţarea Cerului, nicicum nu am cercat, nici numărul stelelor, nici pământul nu am măsurat, şi cum mă voi atinge cu mâna de creştetul Tău ? Mergătorul înainte a zis Stăpânului. Şi cum Te voi boteza pe Tine, Cel ce porţi făptura cu mâna? Pentru aceasta strig către Tine: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat Dumnezeul nostru slavă Ție.

Înecat-ai oarecând păcatul pe vremea lui Noe, deschizând jgheaburile cereşti cu cuvântul. Şi cum va suferi Iordanul văzându-Te? Că iată curgerea îşi întoarce, cunoscându-Te pe Tine toată făptura şi eu strig Ție: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Venit-a Hristos la repejunile Iordanului, cerând Botez, Cel ce a şters păcatele, tot pământul să sălteze, cerurile să se veselească. Bucură-te, Biserica cea din păgâni, care te-ai logodit cu Împăratul, şi cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat Cel ce ai venit, ca să mântuieşti toate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *asemenea*

Ca să se plinească bunăvoința Tatălui, am venit pe pământ, îmbrăcându-mă în sărăcie. Cerul îmi este Mie scaun, şi pământul aşternut, şi ţie grumazii îmi plec, că la aceasta am venit, botează-mă pe Mine, şi întru Mine se vor curăţi greşelile oamenilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *Podobie aceeaşi*

Tu, Cela ce cu lumină ai povăţuit pe Israil mai înainte, prin stâlp şi prin nor, şi l-ai rourat în pustie, Tu, Cel ce stăpâneşti toate, Cel ce eşti din fire negrăit, în chip de rob cum Te-ai îmbrăcat? Nu mă voi atinge de Tine, Focule, eu iarba. Însuţi mă botează, că mie îmi trebuieşte să iau curăţire de la Tine.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Arătatu-s-a Raza slavei Tatălui, în repejunile Iordanului, cu Botezul curăţind, întinăciunea sufletelor noastre.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Primeşte ca o slugă, proorocule Ioane, pe Mântuitorul lumii, şi botează pe Făcătorul, spre înnoirea oamenilor.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

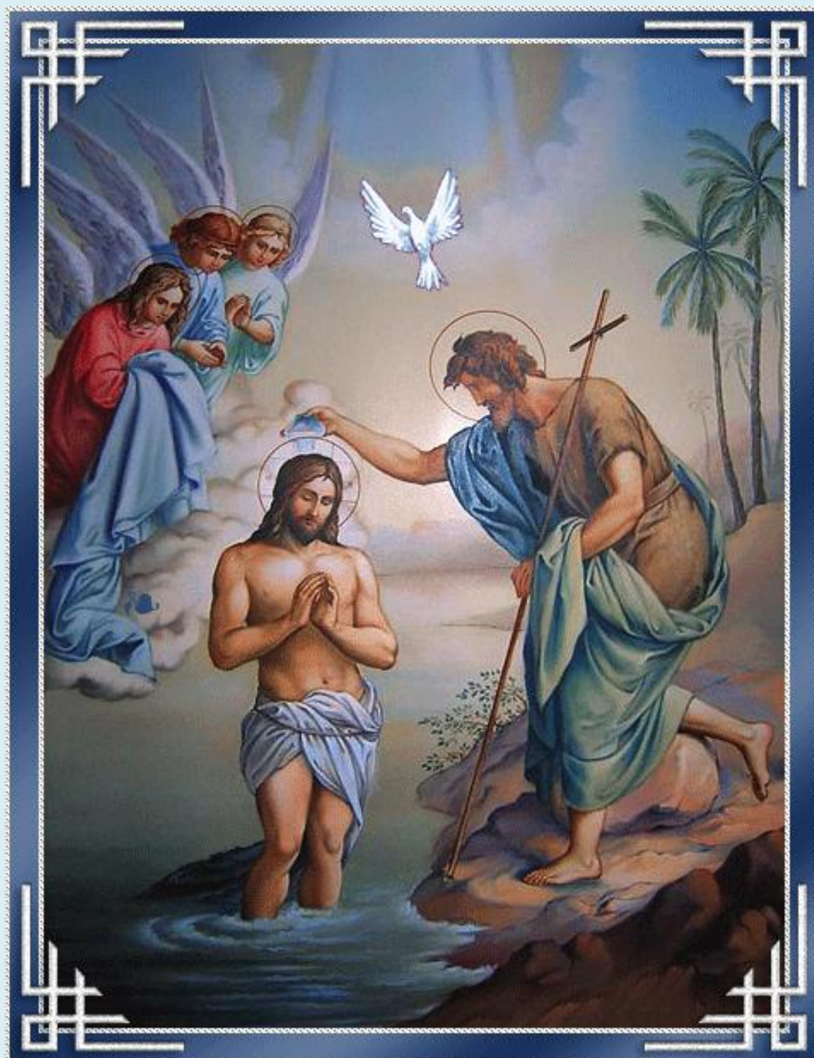
Venit-a luminarea, mântuirea S-a arătat la Iordan; veniţi să ne adunăm, ca să ne curăţim, şi să lăudăm cele dinaintea prăznuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Astăzi Hristos, dezlegare de mântuire, dăruieşte oamenilor. Întinăciunea sufletelor curăţind, cu focul Botezului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul

Înainte prăznuirea Botezului Domnului (5 ianuarie) (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am...,

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 6*

Găteşte-te Iordane râule, că iată vine Hristos Dumnezeu să se boteze de la Ioan ca să sfărâme cu Dumnezeirea capetele balaurilor cele nevăzute în apele tale. Bucură-te, pustiul Iordanului. Munţilor săltaţi cu veselie, că vine veşnica Viaţă să cheme pe Adam, glasul Strigătorului strigă, o Ioane Mergătorule înainte: Gătiţi căile Domnului, şi cărările Lui drepte să le faceţi.

La Stihoavnă

Stihirile glas 6:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Pământule şi cele pământeşti săltaţi şi vă bucuraţi! Izvorul desfătării în râu Se botează, uscând curgerea răutăţii, şi izvorăşte dumnezeiască iertare.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Dătător de lumină fiind Iisus, netrebuindu-i să Se boteze cu trupul, intră în râurile Iordanului vrând să lumineze pe cei ce erau întru întuneric, prin credinţă cu osârdie să-L întâmpinăm pe El.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Purtând chip de rob, mergi să Te botezi Hristoase de la rob, în râurile Iordanului, mântuindu-ne din robia păcatului celui de demult şi sfinţindu-ne şi luminându-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 6*

Să se veselească pustiul Iordanului, şi să înflorească ca crinul; că glasul celui ce strigă s-a auzit într-însul: Gătiţi calea Domnului. Că Cel ce a pus munţii cu măsură şi văile cu cumpăna, Cel ce toate le umple ca un Dumnezeu, Se botează de la slugă. Început-a a sărăci Cel ce dăruieşte daruri bogate. Auzit-a Eva: Întru scârbe vei naşte fii. Iar acum a auzit Fecioara: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine, Cel ce are mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii, glas 4*

Întorsu-s-a oarecând râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălţându-se Ilie; şi s-a despărţit apele într-o parte şi într-alta, şi i s-a făcut lui calea uscată ceea ce era udă, spre chipul Botezului cu adevărat. Prin carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem, Hristos s-a arătat la Iordan, să sfinţească apele.

La Pavernicită

Cântăm Canonul, Irmosul de două ori, iar Troparele pe 6, şi pe urmă, iarăşi Irmosul într-amândouă stranele.

Cântarea 1-a, glas 6

Irmos: Pe Cela ce a acoperit cu valul mării oarecând, pe gonaciul tiran, râurile Iordanului Îl ţin şi Îl acoperă, a mea curăţire acum curăţind omeneşte, că cu slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție.***

Doamne Dumnezeul meu, laudă de luminare şi cântare de prăznuire înainte voi cânta Ție, Celui ce cu dumnezeieşti arătări în taină m-ai înnoit pe mine şi la dumnezeiască luminare m-ai ridicat.

Sus pe Tine fiind mai înainte de veci, şi jos de curând arătat, cele mai presus de lume şi cele de pe pământ văzându-te Mântuitorule s-au spăimântat, şi au lăudat cea mai presus de cuvânt a Ta micşorare.

Ca să umpli de slava Ta toate, pe Tine însuţi Te-ai micşorat până şi la chip de slugă, şi acum sub palma slugii îţi pleci capul ca o slugă, mie înnoire şi curăţire dăruindu-mi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe Tine Cela ce ai întemeiat pe ape tot pământul fără de ţinere, făptura văzându-Te cu trupul ascuns în ape, de multă spaimă s-a cuprins, strigând: Nu este Sfânt fără numai Tu, Doamne.

Chipurile dumnezeieştii tale arătări mai înainte prin prooroci le-ai arătat, iar acum cele ascunse prin lucruri cunoscute le-ai făcut, arătând oamenilor tainele astăzi, dându-le înnoirea naşterii de-a doua.

Tins-a Iordanul apele ca nişte spate cu cutremur, a primi pe Ziditorul, Cel ce S-a botezat trupeşte, şi pe toţi i-a sfinţit, strigând: Nu este Sfânt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni.

Mare ajutor spre mântuire a dat Hristos, Botezul, celor ce cunosc dumnezeiască strălucirea Lui, celor ce cântă cu veselie: Nu este Sfânt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirea Ta cea către Botez, mai înainte văzându-o Avacum, spăimântându-se a strigat: La mare, caii tăi ai adus Mântuitorule, ape multe tulburând.

Arătându-Te cu trupul, s-a sfinţit pământul, apele s-au binecuvântat, Cerul s-a luminat, iar neamul omenesc de amară tirania vrăjmaşului s-a izbăvit.

După dumnezeiescul cuvânt acum Mergătorul înainte din pustie merge la Iordan, zicând: Pocăiţi-vă, apropiatu-s-a Împărăţia Cerurilor, chemând pe toţi la dumnezeiasca slavă.

Cela ce a întors de demult marea în uscat, şi izvoare din piatră a izvorât, curăţire de greşeli acum face, în râul Iordanului cu focul Duhului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina cea neînserată a dumnezeieştii arătării Tale Hristoase, celei ce s-a făcut spre noi pentru milostivire, Isaia văzându-o, de noapte mânecând a strigat: Cei luminaţi, veniţi de vă spălaţi cu apă dumnezeiască şi cu Duhul adevărului, şi sufletul şi trupul vă curăţiţi.

Înnoieşti pe pământeni, nou Adam făcându-te Ziditorule! Cu foc şi cu Duh, şi cu apă, străină a doua naştere săvârşind şi înnoire minunată, fără sfărâmare şi fără topituri, cu Botezul cel de Dumnezeu lucrat înnoindu-i.

Prin Duh înnoieşti sufletele, şi prin apă sfinţeşti trupul cel alcătuit, a doua oară zidind pe omul cel vieţuitor, că celui de două feluri, deodată rodind leacuri de folos, cu înţeleaptă purtare de grijă îi aduci, ca un Doctor al trupurilor şi al sufletelor.

Din cea Curată ieşind Cela ce Te-ai născut din Tatăl mai înainte de veci; la cel din cea stearpă ai venit, cerând ca un om Botez. Dar din apă cu taină prin Duhul ai făcut Mântuitorule, Biserica mult-roditoare, ceea ce era fără de fii mai înainte.

Cântarea a 6-a

Irmos: Cuprins a fost de frică, dar nu s-a oprit dumnezeiescul Botezător. Că măcar că s-a şi sfiit a se apropia iarba de foc, dar auzind: Lasă acum, a alergat, plinind porunca ca o slugă. Şi dumnezeiescul glas a auzit de sus, mărturisind pe Fiul cel mai înainte de veci.

Scrisu-Te-ai, dar nu Te-ai supus rob, poruncilor Cezarului plecându-Te. Că măcar de Te-ai şi plecat de bunăvoie, mângâiere nouă celor din robie dându-ne, şi ai dat dajdie de drahmă; dar pe noi cei vânduţi de demult legii păcatului ne-ai izbăvit acum, şi moştenirii fieşti ne-ai învrednicit.

Împărăţeşti dar nu lumeşte, Cel ce din fire eşti Împărat; că măcar că şi din seminţia lui David după trup născându-Te, scaunul împărăţiei lui Mântuitorule ai luat, dar veşnică stăpânie ai, împărăţind cu Tatăl mai înainte de veci pururea, şi în veci cu Duhul.

Stăpânitorul lumii s-a numit şi împărat, şi celor din ape de demult; dar se sugrumă cu a Ta curăţire, şi se surpă în mare ca şi legheonul oarecând; iar facerea mâinilor Tale cea robită de demult, Mântuitorule, prin puternică mâna Ta izbăvirii o ai învrednicit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Negrăită minune! Cela ce a izbăvit în cuptor pe cuvioşii tineri din văpaie, îşi pleacă creştetul şi cere Botez de la slugă, curăţind pe cei ce strigă: Mântuitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Tăiatu-s-a râul Iordanului oarecând cu cojocul, mai înainte închipuind Botezul Tău, prin care se rupe haina patimilor, şi îmbrăcămintea nestricăciunii singură se face celor ce strigă: Mântuitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Fericit este râul că întru sine primind pe Făcătorul botezându-Se, s-a arătat izvor de apă de viaţă purtătoare, spre mântuirea noastră, celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Dumnezeiasca omorâre cu însemnare închipuind, cufundarea în apă de trei ori, întru Botez ne îngropăm împreună cu Hristos, sculării celei de a treia zi împărtăşindu-ne, şi strigând lui Hristos: Bine eşti cuvântat.

Un dar al Tatălui şi al Fiului şi al Duhului se săvârşeşte, pe cei ce poftesc cu credinţă darul dumnezeiescului Botez, care au luat puterea moştenirii fieşti, ca să strige: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Spăimântează-te înfricoşându-te Cerule, şi să se clătească temeliile pământului; că iată cu apă Se acoperă, Cela ce a ars cu ape de demult jertfa celui drept cu prea slăvire. Pe carele tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Vine Hristos, să dea mântuire tuturor credincioşilor prin Botez, că întru acesta pe Adam curăţeşte, pe cel căzut înalţă, pe tiranul cel ce l-a surpat îl ruşinează, cerurile deschide, pe Dumnezeiescul Duh îl pogoară, şi împărtăşirea nestricăciunii dăruieşte.

Încetat-a înşelăciunea vrăjmaşului, că glasul strigătorului în pustie strigă: Gătiţi calea Domnului, şi toate cărările Lui drepte le faceţi porunceşte, că valea cea smerită, adică firea omenească se înalţă; şi muntele şi dealul vrăjmaşilor se smereşte.

O, prea slăvite daruri! O, dumnezeiescul har şi nespusa dragoste! Că iată cu apă mă curăţeşte, cu foc mă luminează, şi cu Dumnezeiescul Duh mă săvârşeşte, Făcătorul şi Stăpânul acum în Iordan, îmbrăcându-Se în firea mea fără de păcat.

Cântarea a 9-a

Irmos: Nu tânguiţi în zadar, oamenii cei sugrumaţi cu lanţurile deznădăjduirii, şi vinovaţi răutăţilor, ci întru umilinţa sufletului, să venim la Cela ce curăţeşte pe toţi, ca la unul Cel curat, şi carele dă iertare prin Botez.

Întru străină naşterea Ta cea din Fecioară, întâi mai presus de fire, minunat Te-ai făcut Cuvinte al lui Dumnezeu, iar acum măreşti această taină mare făcându-o prea slăvită cu cinstită împărtăşire, scăldătoare de mulţi fii prin Dumnezeiescul Duh.

Pământul s-a sfinţit cu sfântă naşterea Ta, Cuvinte, spunând cerurile cu stelele slava Ta. Iar acum s-a binecuvântat firea apelor botezându-Te Tu cu trupul, şi neamul celor pământeşti s-a suit iarăşi la bun neamul cel dintâi.

Să se bucure tot pământul, Cerul să se veselească, lumea să plesnească cu mâinile, apele să sălteze, izvoarele şi iezerele, adâncurile, mările împreună să se bucure, că vine Hristos să curăţească pe Adam, şi să-l mântuiască cu dumnezeiescul Botez.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul înainte prăznuirii o dată şi al mucenicilor. Slavă..., al cuvioasei. Şi acum..., iar al înainte prăznuirii.

După întâia Catismă, **Sedealna** glas 1:

Podobie: Ceata îngerească să se...

Veseleşte-te râule Iordane, că întru tine Făcătorul tuturor vine de bună voie să ia Botez de la rob, ca un Milostiv. Bucură-te, dănţuieşte Adame şi strămoaşă Eva! Că a venit mântuirea tuturor Dumnezeu cel Preabun.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

asemenea

Izvorul dulceţii fiind Stăpânul, merge la curgerile râului să Se boteze, vrând să mă adape pe mine cu apele curăţirii, pe Carele văzându-L Ioan a strigat: Cum îmi voi tinde mâna mea pe creştetul Tău, de Carele se cutremură toate.

După a doua Catismă, **Sedealna** glas 3

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe Cel necuprins Carele a sărăcit cu trupul, şi vine la Botez ca să lucreze întru însul a noastră înnoire, toţi să-L lăudăm ca pe Dumnezeu cel Multmilostiv, şi umilinţa Lui să o slăvim, strigând cu inimă mulţumitoare, mărire Hristoase arătării Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,
asemenea

Cela ce ai îmbrăcat goliciunea lui Adam în haina măririi Milostive, vrei să Te goleşti cu trupul în râul Iordanului, o minune prea slăvită! Cum Te va sprijini apa Stăpâne Doamne? Pe Tine, Cel ce acoperi cu, ape cele mai pe deasupra, precum scrie. Lăudăm Iisuse Făcătorule de bine, toţi arătarea Ta.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul înainte prăznuirii

Cântarea 1-a, glas

Irmos: Din robia cea amară izbăvindu-se Israil, marea cea neumblată o a trecut ca pe uscat, pe vrăjmaşul văzându-l înecat, cântare lui Dumnezeu a cântat, ca unui Făcător de bine, Celui ce a făcut minuni cu braţ înalt, că S-a prea slăvit.

Hristos vine la Botez. Hristos la Iordan merge. Hristos îngroapă cu ape acum păcatele noastre ca un Bun; cu veselie să-i cântăm Lui că S-a prea slăvit.

Să stropească veselindu-se norii veselie veşnică, Hristos Iisus merge, cu apele Iordanului să înece râurile păcatelor, dăruind tuturor luminare.

Iată lumina se arată, iată curăţirea se iveşte, iată Mântuitorul stă de faţă, ca să strălucească celor din întuneric dumnezeieştile raze. Pe Acesta cu gânduri curate bucurându-ne să-L primim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi bogăţia lui, să se laude muritorul, ci întru credinţa Domnului, cu inimă curată strigând lui Hristos Dumnezeu, şi cântând pururea: Pe piatra poruncilor Tale întăreşte-mă Stăpâne.

Cela ce şade mai înainte de veci împreună cu Tatăl şi cu Duhul, acum mai pe urmă întrupându-Se din Fecioară precum ştie, Hristos merge la Botez, nemurire prin dumnezeiasca baie, tuturor dăruind.

Cu ape vrând să îngroape păcatele noastre, în râurile Iordanului pentru milostivirea milei, Hristos Dumnezeu merge. Şi iarăşi va să ne zidească prin Botez pe noi cei stricaţi.

Goliciunea cea de ruşine a strămoşului Adam acoperindu-o, Te goleşti de bunăvoie, şi cu curgerile Iordanului pe Tine însuţi Te acoperi, Cel ce cu apă acoperi cele mai pe deasupra, Hristoase unule mult Milostive.

Condac, al înainte-prăznuirii, glas 2:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Hristoase curăţind mulţimea greşelilor tuturor cu îndurare, prin mila cea nemăsurată, mergi în apele Iordanului să Te botezi ca un om, cu haina slavei celei dintâi îmbrăcându-mă pe mine cel golit cumplit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Ploaia cea mare merge, să Se boteze la râurile Iordanului cu trupul voind. Către carele dumnezeiescul Mergătorul înainte, spăimântându-se a grăit: Cum Te voi boteza pe Tine, Cela ce nicicum întinăciune nu ai? Cum îmi voi tinde dreapta pe capul Tău, de carele se cutremură toate.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-a de demult Avacum cel minunat auzul Tău, Hristoase, şi cu frică a strigat: Dumnezeule de la amiază-zi vei veni, şi Cel Sfânt din munte umbros cu desime, ca să mântuieşti pe unşii Tăi: Slavă puterii Tale, Doamne.

Luaţi apa vieţii, că iată acum a venit Izvorul păcii cu adevărat, ca să usuce apele necredinţei cele tulburate, şi să izvorască luminare celor ce cântă lui: Slavă puterii Tale, Doamne.

Veseleşte-te pustie, toată firea omenească ceea ce erai mai înainte însetată. Acum S-a arătat izvorul desfătării, stricând seceta păcatului cu apele Iordanului. Căruia cu credinţă cântăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Glasul celui ce strigă după proorocie a răsunat în cugetele cele pustiite zicând: Gătiţi căi drepte lui Hristos, celui ce vine, ca prin Botez să ne curăţească pe noi cei învechiţi, dezlegând osândirea cea dintâi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina Ta cea neapusă, străluceşte-o Hristoase, în inimile celor ce cu credinţă te laudă pe Tine, pacea Ta cea mai presus de minte dându-o nouă. Pentru aceea din noaptea neştiinţei, către ziua luminii Tale alergând, Te slăvim Iubitorule de oameni.

Împăratul păcii Hristoase, Tu fiind, peretele cel din mijloc al vrajbei l-ai stricat, întru asemănarea trupului arătându-Te pe pământ. Pentru aceasta venirea Ta văzând, Ioan s-a spăimântat cu frică poruncindu-i ca să-şi pună mâna pe Tine.

Capetele balaurilor ca să le sfărâme cu ape Hristos sârguindu-Se acum a mers, şi a strigat către Botezătorul cel ce se cutremura: Tindeţi mâna ta şi te atinge de creştetul Meu, şi frica o leapădă săvârşind ceea ce ţi-am poruncit.

Arătat-a proorocul oarecând darul Botezului, prin Dumnezeiescul Duh, lovind apele Iordanului cu cojocul. Care s-au despărţit, făcându-se nouă cale la dumnezeiasca naşterea cea de-a doua, arătându-Se într-însele Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmos: Cu totul sunt cuprins de nenumăratele patimi, şi în chitul răutăţilor am căzut. Ci mă ridică din stricăciune Dumnezeule, ca oarecând pe Iona, şi întru credinţă dăruieşte-mi nepătimire, ca cu glas de laudă şi cu duh de mântuire să jertfesc Ție.

Milostivirea îndurărilor Hristos arătând, în chip de rob, Cel neschimbat a mers la rob cerând Botez, scoţând din robie omenirea. De a căruia venire spăimântându-se s-a înfricoşat, şi de temere s-a tras înapoi.

Cum Te vor sprijini curgerile râului, pe Tine focul cel nesuferit, carele mergi acum? Cum vor vedea goliciunea Ta cereştii îngeri? Cum îşi va tinde Ioan mâna spre Tine, Cuvântul lui Dumnezeu cel prea fără început? Carele din pământ l-ai zidit pe dânsul.

Marea fugind s-a despărţit, arătând norodului celui nou dumnezeiasca trecere, care a lucrat-o în apă, cu trupul viind, Cel ce a izvorât ape din piatră în chip minunat. Pe Acesta ca pe un Dumnezeu să-L slăvim, carele sfărâmarea noastră a doua oară o a zidit.

Condacul înainte prăznuirii, glas 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Icos: Adâncul cel nemărginit al înţelepciunii, şi izvorul cel pururea curgător al darurilor fiind tu Cuvinte, dai lumii iertare, căci fiind adânc izvorăşti viaţă şi în repejunile Iordanului Te grăbeşti acum cerând Botez, Cela ce de sus singur eşti fără de întinăciune, curăţeşti păcatele oamenilor ca un Milostiv, întru care dezlegarea celui căzut ai lucrat Hristoase cu întruparea, căci ai venit să mântuieşti, pe Adam cel întâi zidit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce s-au arătat oarecând sfinţi pentru buna credinţă, trecut-au ca printr-o cămară prin văpaia cuptorului cea nesuferită, şi cu un glas lăudând cântare, cântau: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Hristos mântuirea S-a arătat, luminare dăruind. Să se bucure Cerul, şi norii să picure cu adevărat dreptate, celor ce strigă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Lâna care mai înainte a văzut-o Ghedeon, şi paharul fiind plin de apă de se vărsa, luminat a arătat Botezul Tău, Hristoase, carele botezându-Te îl dai celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Apele cele sărate ce erau neroditoare, vindecându-le Elisei, mai înainte a închipuit bună rodirea cinstitei scăldături, care vrea să fie cu taină celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel înfocat şi rourat, a arătat chipul minunii celei mai presus de fire. Pentru că focul nu a ars pe tinerii coconi, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sământă din Fecioară. Pentru aceea lăudând, să cântăm: Toată zidirea bine să cuvânteze pe Domnul, şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Laudă cu mare glas Stăpânului să-i înălţăm; că a venit şi S-a arătat, intrat-a în ape şi S-a golit Cel ce îmbracă Cerul cu nori, şi S-a botezat, curăţindu-ne pe noi cei ce cântăm: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Veniţi să mergem cu gândul la Iordan, vedenie mare într-însul să vedem; că Iisus, luminarea vine, şi se pleacă sub mâna slugii, celui ce cu cutremur cântă: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cărbunele pe care mai înainte l-a văzut Isaia, în apele Iordanului aprinzându-Se, a ars toată materia păcatelor, şi a dat celor sfărâmaţi a doua zidire. Pentru aceasta lăudând să cântăm: Bine să cuvânteze toată făptura pe Domnul, şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Negrăită este taina Fecioarei, pentru că aceasta Cer şi scaun de heruvimi şi cămară purtătoare de lumină s-a arătat, a lui Hristos şi Dumnezeu Atotţiitorului. Pe aceasta cu cucernicie, ca pe o Născătoare de Dumnezeu o mărim.

Taină străină văd şi prea slăvită! Iisus merge de bună voie la apa Iordanului, strigând către Ioan: Prietene încredinţează-mi dreapta ta Mie, Celui ce săvârşesc lucruri înfricoşate, spre câştigarea de noroade.

Pustiile Iordanului să înflorească, cei ce şedeţi întru întuneric, Lumina cea mare ce S-a arătat vouă văzându-o, săltaţi; Hristos din Galileea venind, primeşte cu trupul să Se boteze de la slugă.

Veseleşte-te acum Iordane şi dănţuieşte, o Ioane săltează, lumea toată bucură-te! Iată S-a arătat Hristos, şi S-a golit, şi S-a botezat, îmbrăcând firea omenească în haina nestricăciunii.

Zămislit-ai fără stricăciune pe Cel necuprins cu mintea, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi ai născut mai presus de fire şi de cuvânt, pe Cela ce a aşezat cu cuvântul toate înţelepţeşte cu voia. Pe Acesta ca pe un Dumnezeu roagă-L pururea, să ne mântuiască pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a înainte prăznuirii*

Cela ce a strălucit din Fecioară în Betleem trupeşte, la Iordan acum Se sârguieşte să spele spurcăciunea pământenilor, la lumină aducând prin dumnezeiescul Botez, pe cei ce erau întru întuneric.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 6:

Podobie: Îngereştile puteri...

Pentru ce te îndoieşti Botezătorule de această rânduială, care o săvârşesc spre mântuirea tuturor? Cele de demult lasă-le acum, şi gândeşte de cele noi. Crede lui Dumnezeu celui ce S-a pogorât, şi apropiindu-te slujeşte-mi Mie. Că Dumnezeu fiind am venit, pentru milostivire, să curăţesc pe Adam din cădere.

Ca să ridici păcatele noastre pe umeri, venit-ai Iisuse la curgerile Iordanului, şi eu m-am spăimântat de înfricoşată venirea Ta. Deci cum îmi porunceşti mie să Te botez? Însuţi ca să mă curăţeşti ai venit, şi cum acum ceri de la mine Botez, Cela ce eşti curăţirea tuturor.

Neajuns este cuvântul firii Mele, că în chip de slugă îmbrăcându-Mă, am venit la Iordan, nicicum de Mine nu te lepăda. Vino, nu te teme, apropie-te de Mine, dreapta ta pe creştetul Meu punând, strigă: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

O, mai presus de gând şi nemăsurată sărăcia Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, Te-am cunoscut, că pentru mine cel căzut, prin milostivirea Ta Te-ai îmbrăcat întru Adam şi ai înnoit cele ce au fost de la Adam. Deci plecându-mă poruncii Tale cu credinţă, strig către Tine: Bine eşti cuvântat Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul şi Podobie aceeaşi*

Cu cutremur slujind Ioan, Stăpânului, se bucură cu sufletul şi strigă cu veselie: Bucuraţi-vă, împreună cu mine toate neamurile strămoşilor, că a venit aşteptarea noastră, venit-a la Iordan Hristos, să curăţească pe toţi de păcatul lui Adam, ca un Milostiv.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Să cântăm noroade, Celui ce S-a născut din Fecioară, şi în râul Iordanului S-a botezat, şi către Dânsul să strigăm: Împărate a toată făptura, dăruieşte nouă fără osândă, întru cunoştinţă curată, cu credinţă să ajungem şi sfântă scularea Ta din morţi, cea de a treia zi.

La Stihoavnă

Stihirile, glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Iată Împăratul, iată aşteptarea lui Israil a venit. Noroade bucuraţi-vă, că Lumina S-a arătat.

Stih: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Când celor de pe pământ ce erau întru întuneric, dumnezeiasca Lumină cu trupul S-a arătat, atunci şi darul, tuturor a răsărit.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

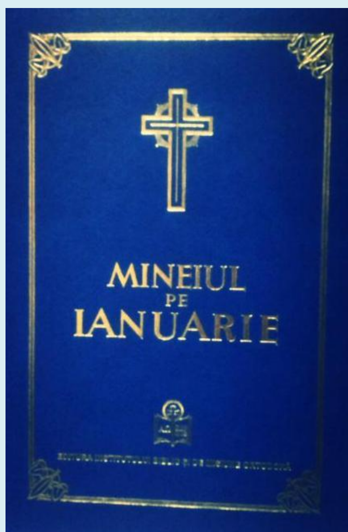
Sfeşnicule al luminii, raza Soarelui, Mergătorule înaintea Cuvântului, prietene al Mirelui, proorocule slujeşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas 8*

Ioane Botezătorule, cela ce din pântece m-ai cunoscut pe Mine, Mieluşelul, la râu fă-mi slujbă, cu îngerii slujeşte-mi, tinzându-te atinge-te cu palma de creştetul Meu cel prea curat. Şi când vei vedea munţii cutremurându-se şi Iordanul întorcându-se, să strigi cu dânşii: Cela ce Te-ai întrupat din Fecioară spre a noastră mântuire, Doamne slavă Ție.

Bine este a se mărturisi Domnului..., Sfinte Dumnezeule..., După Tatăl nostru..., Troparele sfinţilor şi al înainte prăznuirii. După aceea Ecteniile şi Otpustul.

Slujba ceasurilor Sfintei şi dumnezeieştii Arătări

Cade-se a şti: Că de se va întâmpla ajunul Sfintei şi dumnezeieştii Arătări Sâmbătă sau Duminică, facem slujba ceasurilor Vineri, pe la ora 7 dimineaţa; ajunăm până la ceasul al 9-lea. Iar întru însuşi ajunul se face post, ori în ce zi se va întâmpla, precum şi înainte în ajunul naşterii lui Hristos.

Ceasul întâi

Binecuvântând preotul, zicem: Slavă ţie Dumnezeul nostru...,

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

După Vosglas, ***Doamne miluieşte*** (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Şi aceşti Psalmi:

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne; înţelege strigarea mea; ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu; căci către Tine mă voi ruga Doamne. Dimineaţa vei auzi glasul meu, dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea. Că Dumnezeu, Cel ce nu voieşti fărădelege, Tu eşti. Nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte, nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi; urâtai pe toţi cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna. Pe bărbatul sângiurilor şi vicleanul, urăşte Domnul. Iar eu întru mulţimea milei tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta. Doamne povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta; pentru vrăjmaşii mei, îndreptează

înaintea Ta calea mea; că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deşartă: groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; cadă din cugetele sale; după mulţimea păgânătăţilor lor, leapădă-i pe dânşii, că Te-au amărât, Doamne. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura, şi Te vei sălăşlui întru dânşii, şi se vor lăuda întru Tine cei ce iubesc numele Tău. Că tu vei blagoslovi pe cel drept, Doamne; că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 22

Domnul mă paşte, şi nimica nu-mi va lipsi. În locul păşunii acolo m-a sălăşluit, la apa odihnei m-a hrănit, sufletul meu l-a întors. Povăţuitu-l-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău, şi varga Ta acestea m-au mângâiat, Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu, şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele; şi ca să locuiesc eu în casa Domnului, întru îndelungare de zile.

Psalmul 26

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme ? Domnul este scutitorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa ? Când se vor apropia asupra mea cei ce îmi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele. Cei ce mă necăjesc, şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut. De s-ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea. De s-ar scula asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul; aceasta voi căuta; ca să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieţii mele. Ca să văd frumuseţea Domnului, şi să cercetez Biserica cea sfântă a Lui. Că m-a ascuns în cortul Său în ziua răutăţilor mele. Acoperitu-m-a întru ascunsul cortului Său. Pe piatră m-a înălţat; Şi acum iată a înălţat capul meu peste vrăjmaşii mei. Înconjurat-am, şi am jertfit în cortul Lui, jertfă de laudă şi de strigare. Glăsui-voi, şi voi cânta Domnului. Auzi Doamne glasul meu cu carele am strigat. Miluieşte-mă şi mă ascultă. Ţie a zis inima mea, pe Domnul voi căuta. Căuta-tu-tea pe Tine faţa mea, faţa Ta Doamne voi căuta. Să nu-ţi întorci faţa Ta de către mine, şi să nu Te abaţi întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, sa nu mă lepezi pe mine, şi să nu mă laşi Dumnezeule Mântuitorul meu, că tatăl meu şi maica mea m-au părăsit pe mine; iară Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie Doamne în calea Ta, şi mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmaşii mei. Nu mă da pe mine în sufletele celor ce mă necăjesc; că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte, şi au minţit strâmbătatea eişi. Cred că voi vedea bunătăţile Domnului în pământul celor vii. Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, şi să se întărească inima ta, şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Aliluia! (de trei ori)

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tropar, glas 4: Întorsu-s-a oarecând râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălţându-se Ilie. Şi s-au despărţit apele într-o parte şi într-alta, şi i s-a făcut lui calea uscată, ceea ce era udă, spre chipul Botezului cu adevărat prin carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem. Hristos s-a arătat la Iordan, să sfinţească apele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ce te vom chema, o ceea ce eşti plină de dar! Cer? Că ai răsărit pe Soarele dreptăţii. Rai? Că ai odrăslit floarea nestricăciunii. Fecioară? Că ai rămas nestricată. Maică curată? Că ai avut în sfintele tale braţe Fiu, pe Dumnezeul tuturor. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Şi **Troparele** acestea glas 8, facere a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Astăzi firea apelor se sfinţeşte şi se desparte Iordanul, şi îşi întoarce curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se. (de 2 ori, fără stih)

Apoi **Stih:** Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Ca un om ai venit la râu Hristoase Împărate, şi Botez ca o slugă a lua Te sârguieşti Bunule din mâinile Mergătorului înainte, pentru păcatele noastre Iubitorule de oameni.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule; văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Iar aceasta. Apoi, ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Către glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţi calea Domnului, venit-ai Doamne, chip de rob luând, Botez cerând, Cela ce nu ştii de păcat. Văzutu-Te-au apele şi s-au temut, cutremuratu-s-a Mergătorul înainte şi a strigat grăind: Cum va lumina sfeşnicul pe lumină? Cum îşi va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfinţeşte-mă pe mine şi apele Mântuitorule, Cela ce ai ridicat păcatul lumii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

Prochimenul, glas 4: Şi a tunat din Cer Domnul şi Cel Înalt şi-a dat glasul Său.

Stih: Iubite-voi Doamne virtutea mea, Domnul este întărirea mea.

Din **proorocia lui Isaia** citire:

Cap. 35, vers 1.

Acestea zice Domnul, să se veselească pustia cea însetată, să se bucure pustia, şi să înflorească ca crinul şi să încolţească, şi toate să se veselească, şi se vor bucura pustiile Iordanului. Și slava Libanului s-a dat ei, şi cinstea Carmelului; şi poporul meu va vedea slava Domnului şi înălţarea lui Dumnezeu. Întăriţi-vă mâini slabe şi genunchi slăbănoage vă mângâiaţi, şi ziceţi celor slabi de inimă, întăriţi-vă și nu vă temeţi. Iată Dumnezeul nostru cu judecată va răsplăti. Acela va veni şi ne va mântui pe noi. Atunci se vor deschide ochii orbilor şi urechile surzilor vor auzi. Atunci va sări şchiopul ca cerbul, şi limpede va fi limba gângavilor, că s-a vărsat apă în pustie şi vale în pământ însetat. Şi vor fi cele fără de apă bălţi, şi în pământul cel însetat izvoare de ape vor fi. Acolo va fi veselia pasărilor şi lăcaşul Sirenelor, şi trestie şi baltă. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema, și nu va trece acolo necurat, nici va fi acolo cale spurcată. Cei risipiţi vor merge pe dânsa şi nu vor rătăci. Şi nu va fi acolo leu, nici fiară cumplită nu se va sui pe dânsa, nici se va afla acolo. Ci vor merge pe dânsa cei izbăviţi şi aleşi de Domnul, şi se vor întoarce şi vor veni în Sion cu veselie şi cu bucurie, şi veselie veşnică peste capul lor. Lauda şi bucuria şi veselia îi va ajunge pe dânşii, şi va fugi durerea, scârba şi suspinarea.

Apostolul

Din **Faptele Apostolilor** citire:

Cap. 13, vers 25.

În zilele acelea, dacă şi-a plinit Ioan călătoria, zicea: Cine mă socotiţi a fi, nu sunt eu. Ci iată vine după mine căruia nu sunt vrednic încălţămintea picioarelor a dezlega. Bărbaţi fraţi, fiii neamului lui Avraam, şi care între voi se tem de Dumnezeu, vouă cuvântul mântuirii acesteia s-a trimis. Pentru că cei ce locuiesc în Ierusalim şi boierii lor, pe Acesta necunoscându-L şi glasurile proorocilor cele ce în toate Sâmbetele se citesc, judecând, au plinit. Şi nici o vină de moarte aflând, au cerut de la Pilat să-L omoare pe El. Şi dacă a săvârşit toate, cele ce erau pentru El scrise, pogorându-L de pe lemn L-au pus în mormânt. Iar Dumnezeu l-a sculat pe El din morţi. Carele s-a arătat în zile multe celor ce s-au suit împreună cu Dânsul din Galileea în Ierusalim. Care sunt Lui mărturii către popor. Şi noi vouă binevestim făgăduinţa cea făcută către părinţi, că pe aceea Dumnezeu o a plinit nouă fiilor acelora înviind pe Iisus.

Evanghelia de la Matei

Cap, 3, vers 1.

În vremea aceea, a venit Ioan Botezătorul, propovăduind în pustia Iudeii, şi zicând: Pocăiţi-vă, că s-a apropiat Împărăţia Cerurilor. Că acesta este cel ce s-a zis de Isaia proorocul ce zice: Glasul celui ce strigă în pustie; gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Lui. Si acesta Ioan avea îmbrăcămintea lui de peri de cămilă, şi brâu de curea împrejurul mijlocului lui; iar hrana lui era acride şi miere sălbatică. Atunci ieşea la dânsul Ierusalimul şi toată Iudeea şi toată latura dimprejurul Iordanului; şi se botezau în Iordan de la dânsul, mărturisindu-şi păcatele sale. Iar văzând pe mulţi din farisei şi din saduchei, venind către botezul lui, a zis lor: Pui de năpârci, cine va arătat vouă ca să fugiţi de mânia ceea ce va să fie? Deci faceţi roduri vrednice de pocăinţă. Şi să nu vi se pară a grăi întru sinevă: Părinte avem pe Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu şi din pietrele acestea să ridice fiii lui Avraam; Că iată şi securea la rădăcina pomilor zace; deci tot pomul carele nu face roadă bună, se taie şi în foc se aruncă. Eu adică vă botez pe voi cu apă spre pocăinţă, iară Cela ce vine după mine mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic a-i ţinea încălţămintele, acesta vă va boteza pe voi cu Duhul Sfânt şi cu foc.

Apoi zice citeţul: Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor, şi voi păzi poruncile Tale. Faţa Ta arat-o peste robul Tău şi mă învaţă îndreptările Tale. Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laude slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condac, glas 4.

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Doamne miluieşte (de 40 ori)

Şi **rugăciunea** aceasta: Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul, în Cer şi pe pământ eşti închinat şi slăvit Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, Multmilostive şi multmilosârde; carele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta, şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte. Şi ne mântuieşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocroteşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut. Pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

[Întru numele Domnului, binecuvântează părinte. Preotul: Dumnezeule milostiveşte-te spre noi...]

Şi **rugăciunea:** Hristoase, Lumina cea adevărată, care luminezi şi sfinţeşti pe tot omul ce vine în lume; să se însemneze peste noi lumina feţii Tale, ca într-însa să vedem Lumina cea neapropiată. Şi îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi, Amin.

Ceasul al treilea

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi aceşti Psalmi:

Psalmul 28

Aduceţi Domnului fiii lui Dumnezeu, aduceţi Domnului pe fiii berbecilor. Aduceţi Domnului slavă şi cinste. Aduceţi Domnului slavă numelui Lui. Închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei a tunat. Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie. Glasul Domnului întru mare cuviinţă. Glasul Domnului celui ce sfărâmă cedrii, şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului, şi-i va zdrumica pe dânşii ca pe viţelul Libanului. Şi cel iubit ca fiul inorogilor. Glasul Domnului celui ce taie para focului. Glasul Domnului celui ce clăteşte pustiul; şi va clăti Domnul pustiul Cadisului. Glasul Domnului celui ce săvârşeşte cerbii. Şi va descoperi dumbrăvile, şi în Biserica Lui tot carele grăieşte mărire. Domnul potopul va locui; şi va şedea, Domnul, Împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da. Domnul va binecuvânta poporul Său cu pace.

Psalmul 41

În ce chip doreşte cerbul spre izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul meu spre Tine, Dumnezeule. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, Cel viu. Când voi veni şi mă voi arăta feţei lui Dumnezeu ? Făcutu-s-au lacrimile mele mie pâine ziua şi noaptea. Când mi se zicea mie în toate zilele, unde este Dumnezeul

tău? Acestea mi-am adus aminte, şi am vărsat spre mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului celui minunat până la casa lui Dumnezeu. În glasul bucuriei şi al mărturisirii sunetului ce prăznuieşte. Pentru ce eşti mâhnit suflete al meu ? Şi pentru ce mă tulburi? Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţii mele şi Dumnezeul meu. Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat. Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic. Adânc pe adânc cheamă, întru glasul jgheaburilor Tale. Toate înălţările Tale, şi valurile tale peste mine au trecut. Ziua va porunci Domnul mila Sa, şi noaptea cântarea Lui de la mine. Rugăciunea Dumnezeului vieţii mele. Zice-voi lui Dumnezeu: Sprijinitorul meu eşti. Pentru ce m-ai uitat ? Şi pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjeşte vrăjmaşul? Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmaşii mei. Când ziceau ei mie în toate zilele: Unde este Dumnezeul tău? Pentru ce eşti mâhnit suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi? Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

Psalmul 50

Miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta. Şi după mulţimea îndurărilor şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale, şi să biruieşti când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate, şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, şi Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Aliluia! (de trei ori)

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tropar, glas 4: Întorsu-s-a oarecând râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălţându-se Ilie; şi s-au despărţit apele într-o parte şi într-alta, şi i s-a făcut lui calea uscată ceea ce era udă, spre chipul Botezului cu adevărat. Prin carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem. Hristos s-a arătat la Iordan, să sfinţească apele.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai născut nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu Sfinţii apostoli, să miluiască sufletele noastre.

Apoi **Troparele** acestea, glas 8: Mergătorului înainte şi Botezătorului şi proorocului şi celui mai cinstit decât toţi proorocii, i-a tremurat acum mâna dreaptă, când Te-a văzut pe Tine, Mieluşelul lui Dumnezeu, cel ce ai curăţit păcatele lumii; şi cu grijă fiind cuprins, a strigat: Nu cutez să mă ating Cuvinte de creştetul Tău. Însuţi mă sfinţeşte, şi mă luminează Îndurate, că Tu eşti viaţa şi lumina şi pacea lumii. (de 2 ori fără Stih.)

Apoi **Stih:** Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Glas, 4: Treimea Dumnezeul nostru pe Sine nouă astăzi nedespărţită S-a arătat, pentru că Tatăl arătată mărturie Celui de o Fiinţă a strigat; şi Duhul în chip de porumb S-a pogorât din Cer; Fiul şi-a plecat prea curatul Său creştet Mergătorului înainte, şi botezându-se a izbăvit omenirea din robie, ca un Iubitor de oameni.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule; văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Şi iară aceasta. Apoi, ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh,*** *glas 5*

Venind cu trupul la Iordan, Doamne, vrând să Te botezi în chip de om, de viaţă Dătătorule, ca pe noi cei rătăciţi, de toată meşteşugirea şi cursa balaurului mântuindu-ne, ca un Milostiv să ne luminezi, de Tatăl ai fost mărturisit, şi Dumnezeiescul Duh în chip de porumb a venit peste Tine. Deci sălăşluieşte-L pe El în sufletele noastre Iubitorule de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

Apoi **Prochimenul**, glas 4: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele, şi s-au spăimântat.

Stih: Glasul Domnului peste ape...

Din **proorocia lui Isaia**, citire:

Cap. I, Vers. 16.

Acestea zice Domnul: Spălaţi-vă şi vă curăţiţi, scoateţi vicleşugurile din sufletele voastre înaintea ochilor Mei. Părăsiţi-vă de răutăţile voastre. Învăţaţi-vă a face bine. Căutaţi judecata. Izbăviţi pe cel năpăstuit; judecaţi săracului, faceţi dreptate văduvei, şi veniţi să ne întrebăm, zice Domnul. Şi de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi albi; iar de vor fi ca roşeala, ca lâna le voi albi, şi de veţi vrea şi Mă veţi asculta pe Mine, bunătăţile pământului veţi mânca; iară de nu veţi vrea şi de nu Mă veţi asculta pe Mine sabia vă va mânca pe voi, că gura Domnului a grăit acestea.

Apostolul

Din **Faptele Apostolilor** citire:

Cap. 19. Vers 1.

În zilele acelea fost-a când era Apollos în Corint, Pavel trecând prin părţile cele de sus, a venit în Efes; şi aflând pe oarecari ucenici, a zis către ei: Luat-aţi Duh Sfânt, după ce aţi crezut ? Iar ei au zis către dânsul: Încă nici de este Duh Sfânt am auzit. Şi a zis către ei: Dar în ce v-aţi botezat? Iar ei au zis: În botezul lui Ioan. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat Botezul pocăinţei, zicând poporului să creadă întru Cela ce vine după dânsul, adică întru Hristos Iisus. Şi auzind s-au botezat întru numele Domnului Iisus. Şi punându-şi Pavel mâinile peste ei, a venit Duhul Sfânt peste dânşii şi grăiau, în limbi, şi prooroceau. Şi erau de toţi bărbaţii ca la doisprezece. Şi el intrând în sinagogă, cu îndrăzneală grăia în trei luni întrebându-se şi adeverind cele de Împărăţia lui Dumnezeu.

Evanghelia de la Marcu:

Cap. 1, Vers 1.

Începerea Evangheliei a lui Iisus Hristos Fiului lui Dumnezeu; precum s-a scris în prooroci: Iată, Eu trimit pe îngerul Meu înaintea feţei Tale, carele va găti calea Ta înaintea Ta. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Lui. Era Ioan botezând în pustie şi propovăduind Botezul pocăinţei întru iertarea păcatelor. Şi mergea la dânsul toată latura Iudeii şi Ierusalimitenii şi se botezau toţi în râul Iordanului de la dânsul, mărturisindu-şi pă-

catele sale. Şi era Ioan îmbrăcat cu peri de cămilă şi brâu de curea împrejurul mijlocului lui şi mânca acride şi miere sălbatică. Şi învăţa zicând: Vine după mine Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic plecându-mă, să-i dezleg cureaua încălţămintelor Lui. Eu v-am botezat pe voi cu apă; iară Acela vă va boteza pe voi cu Duh Sfânt.

Apoi citeţul: Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi. Să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre; Dumnezeul nostru, Dumnezeu cel ce mântuieşte.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condac, glas 4: La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza! Că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Doamne miluieşte (de 40 ori)

Şi **rugăciunea** aceasta: Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul, în Cer şi pe pământ eşti închinat şi slăvit Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, Multmilostive şi multmilosârde; carele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta, şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte. Şi ne mântuieşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocroteşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut. Pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

[Întru numele Domnului, binecuvântează părinte. Preotul: Pentru rugăciunile sfinţilor...

Şi această **rugăciune:** Stăpâne Dumnezeule Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut Iisuse Hristoase si Duhule Sfinte. O Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine păcătosul, şi cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că bine eşti cuvântat în vecii vecilor, Amin.

Ceasul al şaselea

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi aceşti Psalmi.

Psalmul 73

Pentru ce Dumnezeule ne-ai lepădat până în sfârşit? Iuţitu-s-a mânia Ta peste oile păşunii Tale. Adu-ţi aminte de adunarea Ta care o ai câştigat din început. Mântuit-ai toiagul moştenirii Tale. Muntele Sionul acesta, întru carele ai locuit într-însul. Ridică-ţi mâinile Tale peste mândriile lor întru sfârşit. Câte a viclenit vrăjmaşul întru cel sfânt al Tău. Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău. Pus-a semnele sale semne şi n-au cunoscut; ca într-o ieşire mai presus; ca într-o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat uşile lui deodată, cu secure si cu bardă l-a surpat pe el. Ars-a cu foc sfinţitorul Tău. În pământ au surpat lăcaşul numelui Tău. Zis-a întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: Veniţi şi să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pe pământ. Semnele lor nu am văzut. Nu este încă prooroc şi pe noi nu ne va mai cunoaşte. Până când Dumnezeule va ocărî vrăjmaşul, va întărâta cel potrivnic numele Tău până în sfârşit? Pentru ce întorci mâna Ta, şi dreapta Ta din mijlocul sânului Tău până în sfârşit; iar Dumnezeu Împăratul nostru, mai-nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului. Tu ai întărit întru puterea Ta marea; Tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă. Tu ai sfărâmat capul balaurului; datu-l-ai pe el mâncare popoarelor arabilor. Tu ai rupt izvoare şi pâraie, Tu ai uscat râurile Itamului. A Ta este ziua şi a Ta este noaptea, Tu ai săvârşit zorile şi soarele. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara şi primăvara Tu le-ai zidit pe ele. Adu-ţi aminte de aceasta: Vrăjmaşul a ocărât pe Domnul, şi poporul cel fără de minte a întărâtat numele Tău. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturiseşte Ție; sufletele săracilor Tăi să nu le uiţi până în sfârşit. Caută spre aşezământul Tău, că s-a umplut cei întunecaţi ai pământului de casele fărădelegilor. Să nu se întoarcă smerit şi înfruntat, săracul şi mişelul vor lăuda numele Tău. Scoală-Te Dumnezeule, alege judecata Ta; adu-ţi aminte de ocara Ta, cea de către cel nepriceput toată ziua. Nu uita glasul slugilor Tale; mândria celor ce Te urăsc pe Tine, s-a înălţat pururea.

Psalmul 76

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu şi a căutat spre mine. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui, şi nu m-am amăgit. Lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu şi m-am veselit; gândit-am şi a slăbit duhul meu. Apucat-au înainte străji ochii mei, tulburatu-m-am şi n-am grăit. Gândit-am la zilele cele de demult şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte. Și cugetam noaptea cu inima mea, citeam şi se mâhnea duhul meu. Au doară în veci va lepăda Domnul şi nu va adăuga bine a voi încă ? Au până în sfârşit mila Sa o va tăia; sfârşit-a cuvânt din neam în neam. Au doară va uita a Se milostivi Dumnezeu? Sau va ţine întru mânia Sa îndurările Sale ? Şi am zis, acum am început să înțeleg. Aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte din început de minunile

Tale. Şi voi cugeta întru toate lucrurile Tale, şi întru isprăvile Tale mă voi deprinde. Dumnezeule întru cel sfânt este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru ? Tu eşti Dumnezeu carele faci minuni. Cunoscută ai făcut întru popoare puterea Ta. Mântuit-ai cu braţul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov şi ai lui Iosif. Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile. Mulţimea sunetului apelor. Glas au dat norii, că săgeţile Tale trec, glasul tunetului Tău în roată. Luminat-au fulgerele Tale lumea, clătitu-s-a şi s-a cutremurat pământul. În mare căile Tale şi cărările Tale în ape multe, şi urmele Tale nu se vor cunoaşte. Povăţuit-ai ca pe nişte oi pe poporul Tău, cu mâna lui Moise şi a lui Aaron.

Psalmul 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului Cerului se va sălăşlui. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea, Dumnezeul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele Sale va umbri ţie, şi sub aripile Lui vei nădăjdui. Cu armă te va înconjura adevărul Lui; nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi. Cădea-va despre latura ta o mie, şi zece mii de-a dreapta ta, şi spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi, şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Că Tu, Doamne, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele, şi bătaie nu se va apropia întru locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale. Pe mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca, şi vei călca peste leu şi peste balaur. Că spre Mine a nădăjduit, şi-l voi izbăvi pe el, acoperi-l-voi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine, şi-l voi auzi pe el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voi pe dânsul şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umplea pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

Aliluia! (de trei ori)

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tropar glas 4: Întorsu-s-a oarecând râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălţându-se Ilie. Şi s-au despărţit apele într-o parte şi într-alta, şi i s-a făcut lui calea uscată, ceea ce era udă, spre chipul Botezului cu adevărat, prin carele noi cur-

gerea vieţii cea trecătoare o trecem. Hristos s-a arătat la Iordan, să sfinţească apele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu pe Cel ce S-a născut din tine roagă-L Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, prea curată, că Milostiv este, şi poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Apoi **troparele** acestea, glas 8:

Acestea zice Domnul către Ioan: Proorocule vino de Mă botează pe Mine, Cel ce te-am zidit pe tine, şi luminez cu darul şi curăţesc pe toţi, atinge-te de dumnezeiescul Meu creştet şi nu te îndoi. Proorocule lasă acum, pentru că am venit să plinesc toată dreptatea, tu dar nu te îndoi nimica, pentru că pe luptătorul cel ce se tăinuieşte în ape, pe domnul întunericului, merg să-l pierd, mântuind lumea din cursele lui acum, dând ca un Iubitor de oameni, Viaţă veşnică. (de două ori, fără Stih)

Apoi **Stih**, glas 6: Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Astăzi proorocia psalmului vine să ia sfârşit, că marea (zice) a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi, de la faţa Domnului, de la faţa Dumnezeului lui Iacov Celui ce a venit să ia botez de la slugă, ca noi de necurăţia idolească spălându-ne, să ne luminăm sufletele printr-însul.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat. *Iarăși aceasta.*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 5*

Pentru ce-ţi întorci apele tale Iordane ? Pentru ce-ţi tragi înapoi curgerea, şi nu-ţi faci mergerea cea după fire? Nu pot suferi (zice) Focul cel mistuitor. Spăimântându-mă şi mă înfricoşez de această multă smerenie. Că nu m-am obişnuit a spăla pe Cel curat, nici m-am deprins a curăţi pe Cel fără de păcat, ci vasele cele întinate a le curăţi. Spinii păcatelor a-i arde învaţă, Cel ce Se botează întru mine Hristos. Ioan împreună cu mine mărturiseşte, glasul Cuvântului strigă: Iată Mieluşelul lui Dumnezeu cel ce ridică păcatul lumii. Acestuia credincioşii să-i strigăm: Cela ce Te-ai arătat Dumnezeule spre a noastră mântuire, slavă Ție.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta, apoi*

Prochimen, glas 4: Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

Stih: Aduceţi Domnului fiii lui Dumnezeu...

Din **Proorocia lui Isaia**, citire:

Cap. 12, vers 3.

Acestea zice Domnul: Scoateţi apă întru veselie, din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea lăudaţi pe Domnul, chemaţi numele Lui, vestiţi întru neamuri slava Lui. Aduceţi-vă aminte că înalt este numele Lui. Cântaţi numele Domnului că lucruri înalte a făcut. Vestiţi acestea peste tot pământul, bucuraţi-vă şi vă veseliţi cei ce locuiţi în Sion; că s-a înălţat Sfântul lui Israil în mijlocul lui.

Apostolul

Din **cartea cea către Romani, a Sfântului apostol Pavel** citire

Cap. 6, vers 3.

Fraţilor, câţi întru Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat. Împreună cu El ne-am îngropat prin Botez întru moarte; că în ce chip s-a sculat Hristos din morţi prin slava Tatălui, aşa şi noi întru înnoirea vieţii să umblăm. Că de vreme ce împreună odrăsliţi, ne-am făcut cu asemănarea morţii Lui, deci şi învierii Lui vom fi părtaşi. Aceasta ştiind, că omul nostru cel vechi cu Dânsul împreună s-a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului. Pentru că cel ce a murit, s-a îndreptat de păcat. Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi învia împreună cu Dânsul. Ştiind că Hristos, Cel ce a înviat din morţi nu mai moare; că moartea pe Dânsul nu Îl mai stăpâneşte. Că ce a murit, păcatului odată a murit; iar ce viază, viază lui Dumnezeu. Aşa şi voi, socotiţi-vă pe voi morţi a fi păcatului, şi vii lui Dumnezeu întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Evanghelia de la Marcu

Cap. 1. Vers 9.

În vremea aceea, venit-a Iisus din Nazaretul Galileii, şi S-a botezat de la Ioan în Iordan. Şi îndată ieşind din apă a văzut Cerurile deschise, şi Duhul ca un porumb pogorându-Se peste Dânsul. Şi glas a fost din ceruri: Tu eşti Fiul Meu cel iubit, întru carele bine am voit. Şi îndată l-a scos pe Dânsul, Duhul în pustie. Şi era acolo în pustie patruzeci de zile, ispitindu-Se de satana; şi era cu fiarele, şi în-

gerii slujeau Lui. Şi după ce s-a prins Ioan, a venit Iisus în Galileia, propovăduind Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu. Şi zicând: Că s-a plinit vremea, şi s-a apropiat Împărăţia lui Dumnezeu, pocăiţi-vă şi credeţi în Evanghelie.

Apoi citeţul: Degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă Dumnezeule, Mântuitorul nostru pentru slava numelui Tău. Doamne mântuieşte-ne pe noi, şi curăţeşte păcatele noastre, pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condacul: La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Doamne miluieşte (de 40 ori)

Şi **rugăciunea** aceasta: Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul, în Cer şi pe pământ eşti închinat şi slăvit Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, Multmilostive şi multmilosârde; carele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta, şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte. Şi ne mântuieşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocroteşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut. Pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

[Întru numele Domnului, binecuvântează părinte. Preotul: Dumnezeule milostiveşte-te spre noi...]

Apoi **rugăciunea:** Dumnezeule şi Doamne al puterilor, şi a toată făptura Ziditorule; carele pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate; pe Unul-Născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru. Şi prin cinstită Crucea Lui zapisul păcatelor noastre l-ai rupt şi ai biruit întru dânsul stăpâniile şi puterile întunericului. Însuţi Stăpâne, Iubitorule de oameni, primeşte şi aceste rugăciuni ale noastre păcătoşilor de mulţumire şi de cerere. Şi ne mântuieşte pe noi de toată căderea în păcat, cea de tot pierzătoare şi întunecată; şi de toţi cei ce caută să ne facă nouă rău, văzuţi şi nevăzuţi vrăjmaşi. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre; şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele; ci cu dorirea Ta răneşte sufletele noastre; ca spre Tine totdeauna căutând, şi cu lumina cea de la Tine povăţuiţi fiind, la Tine Lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire şi mulţumire Ție să înălţăm: Tatălui, Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiul Tău, şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Duhului Tău; acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Ceasul al nouălea

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi aceşti Psalmi:

Psalmul 92

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-s-a Domnul întru putere şi S-a încins. Pentru că a întărit lumea care nu se va clăti. Gata este scaunul Tău, de atunci din veac eşti Tu. Ridicat-au râurile Doamne, ridicat-au râurile glasurile sale, ridica-vor râurile valurile sale de glasuri de ape multe. Minunate sunt înălţările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile Tale s-au încredinţat foarte. Casei Tale se cuvine sfinţenie Doamne întru lungime de zile.

Psalmul 113

Întru ieşirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov, din popor barbar, făcutu-s-a Iudeia sfinţirea Lui, Israil stăpânirea Lui. Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi. Munţii au săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor. Ce îţi este ţie mare că ai fugit, şi tu Iordane că te-ai întors înapoi? Munţi că aţi săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor. De faţa Domnului s-a clătit pământul, de faţa Dumnezeului lui Iacov. Acel ce a întors piatra în iezere de apă şi cea vârtoasă în izvoare de ape. Nu nouă Doamne, nu nouă; ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta şi adevărul Tău. Ca nu cândva să zică neamurile, unde este Dumnezeul lor. Iar Dumnezeul nostru în Cer, şi pe pământ, toate câte au vrut au făcut. Idolii păgânilor argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti. Gură au, şi nu vor grăi. Ochi au, şi nu vor vedea. Urechi au, şi nu vor auzi; nări au, şi nu vor mirosi; mâini au, şi nu vor pipăi; picioare au, şi nu vor umbla. Nu vor glăsui cu gâtlejul lor. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei, şi toţi cei ce nădăjduiesc spre dânşii. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul; ajutorul şi scutitorul lor este. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul. Ajutorul şi scutitorul lor este. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul; ajutorul şi scutitorul lor este. Domnul pomenindu-ne pe noi, ne-a binecuvântat. Binecuvântat-a casa lui Israil, binecuvântat-a casa lui Aaron; binecuvântat-a pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari. Adaugă Domnul spre voi, şi spre fiii voştri. Binecuvântaţi sunteţi voi Domnului, Celui ce a făcut Cerul şi pământul. Cerul cerului Domnului; iară pământul l-a dat fiilor oamenilor. Nu cei morţi Te vor lăuda Doamne, nici toţi cei ce se po-

goară în iad. Ci noi cei vii bine vom cuvânta pe Domnul, de acum şi până în veac.

Psalmul 85

Pleacă Doamne urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu. Păzeşte sufletul meu, că cuvios sunt; mântuieşte pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduieşte spre Tine. Miluieşte-mă Doamne căci către Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, căci către Tine am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, eşti Bun şi blând şi Multmilostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă Doamne rugăciunea mea, şi ia aminte glasul cererii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea Ție, întru dumnezei, Doamne, şi nu este după faptele Tale. Toate neamurile câte ai făcut, vor veni şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi numele Tău. Că mare eşti Tu şi Cel ce faci minuni, Tu eşti Dumnezeu însuţi. Povăţuieşte-mă Doamne în calea Ta, şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele Tău. Mărturisimă-voi Ție, Doamne Dumnezeul meu cu toată inima mea, şi voi slăvi numele Tău în veac. Că mila Ta mare este spre mine, şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea, şi adunarea celor tari au căutat sufletul meu, şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Şi Tu, Doamne Dumnezeul meu eşti Îndurat şi Milostiv, îndelung răbdător şi adevărat. Caută spre mine şi mă miluieşte. Dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, şi să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, Că Tu Doamne, mi-ai ajutat mie şi m-ai mângâiat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

Aliluia! (de trei ori)

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tropar glas 4: Întorsu-s-a oarecând râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălţându-se Ilie. Şi s-au despărţit apele într-o parte şi într-alta, şi i s-a făcut lui calea uscată ceea ce era udă, spre chipul Botezului cu adevărat. Prin carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem. Hristos s-a arătat la Iordan să sfinţească apele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule, care cu moartea pe moarte ai călcat, şi înviere ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta, arată iubirea Ta de oameni Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi şi mântuieşte Mântuitorul nostru pe poporul cel deznădăjduit.

Deci **Troparele** acestea, glas 7:

Spaimă era a vedea pe Făcătorul cerului şi al pământului în râu fiind gol, şi Botez de la slugă spre mântuirea noastră, luând ca o slugă. Şi Cetele îngereşti s-au mirat cu frică şi cu bucurie; cu care ne închinăm Ție, mântuieşte-ne pe noi Doamne. (de două ori, fără stih)

Apoi **Stih:** Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Glas 2: Când a văzut Mergătorul înainte pe Domnul slavei venind către sine, a strigat: Iată Cel ce izbăveşte lumea din stricăciune, a venit; iată Cel ce ne mântuieşte pe noi din necaz, iată Cel ce dăruieşte iertare păcatelor, pe pământ din Fecioară curată a venit pentru milă. Şi în loc de robi, fii lui Dumnezeu face. Şi în locul întunericului luminează omenirea, prin apa dumnezeiescului Său Botez. Deci veniţi cu un glas să-L slăvim pe Dânsul, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh.

Stih: Văzutu-Te-au apele Dumnezeule, Văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat.

Şi iară aceasta.

[În ştiinţă să fie, că se citeşte această samoglasnică întâi, cu evlavie şi cu glas mare, de canonarhul în mijlocul Bisericii; apoi se cântă cu glas dulce întru amândouă stranele.]

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 5*

Mâna ta care s-a atins de prea curat creştetul Stăpânului (de trei ori) prin care şi cu degetul pe Dânsul l-ai arătat nouă, înalţ-o către Dânsul pentru noi Botezătorule, ca cela ce ai îndrăzneală multă. Pentru că mai mare decât toţi proorocii a fi, de Dânsul eşti mărturisit. Şi iarăşi ochii tăi care au văzut pe Preasfântul Duh ca în chip de porumb pogorându-Se, ridică-i către Dânsul, Botezătorule, Milostiv nouă făcându-L. Şi vino de stai împreună cu noi, pecetluind cântarea (de trei ori).

Şi înainte începând prăznuirea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iară aceasta*

Prochimenul, glas 3: Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme.

Stih: Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa.

Din **proorocia lui Isaia**, citire:

Cap : 49. Vers 8.

Acestea zice Domnul: În vreme plăcută te-am auzit pe tine, şi în ziua mântuirii ţi-am ajutat ţie, şi te-am ridicat, şi te-am dat şi te-am pus spre împăcarea neamurilor, ca să tocmeşti pământul, şi să moşteneşti moştenirile pustiei. Ca să grăieşti celor din legături ieşiţi, şi celor dintru întuneric arătaţi-vă. În toate căile se vor paşte, şi întru toate cărările păşunea lor! Nu vor flămânzi nici vor înseta, nici va vătăma pe ei zăduful, nici soarele. Ci Cela ce-i miluieşte îi va mângâia pe dânşii, şi prin izvoare de ape îi va trece, şi voi pune tot muntele spre cale, şi toată cărarea spre păşunea lor. Iată aceştia de departe vor veni, aceştia de la amiaza noapte şi de la mare, iară alţii de la pământul perşilor. Veselească-se cerurile, şi să se bucure pământul, să vestească munţii veselie, şi dealurile dreptate; că a miluit Domnul pe poporul Său; şi pe cei smeriţi ai poporului Său i-a mângâiat, şi a zis Sionul: Părăsitu-m-a Domnul, şi Dumnezeu m-a uitat pe mine. Au doară va uita mama pe pruncul său, sau nu-i va fi milă de fiii pântecelui său? Şi de-i va şi uita mama pe aceştia, dar Eu nu te voi uita pe tine, zice Domnul Atotţiitorul.

Apostolul

Din **cartea cea către Tit a Sfântului apostol Pavel** citire

Cap. 2, vers 11.

Fiule Tit, arătatu-s-a darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor. Învăţându-ne pe noi, ca lepădând păgânătatea, şi poftele cele lumeşti, cu întreagă înţelepciune şi cu dreptate, şi cu bună credinţă să vieţuim în veacul de acum. Aşteptând fericita nădejde, şi arătarea slavei marelui Dumnezeu, şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Carele S-a dat pe Sine pentru noi, ca să ne mântuiască pe noi de toată fărădelegea, şi să îşi curăţească luişi popor ales, râvnitor de fapte bune. Iară când s-a arătat bunătatea şi iubirea de oameni, a Mântuitorului nostru Dumnezeu; nu din lucrurile cele întru dreptate, care am făcut noi, ci după a Lui milă ne-a mântuit pe noi, prin baia naşterii celei de a doua, şi a înnoirii Duhului Sfânt. Pe carele, L-a vărsat peste noi în destul prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru. Ca îndreptându-ne prin darul Lui, moştenitori să fim după nădejdea Vieţii celei veşnice.

Evanghelia de la Luca

Cap. 3, vers. 1.

În anul al cincisprezecelea al împărăţiei lui Tiberie Cezarului, domnind Pilat din Pont în Iudea; şi Irod stăpânind a patra parte pe Galileia; iară Filip fratele lui stăpânind a patra parte: Ituria şi latura Trahoniei. Şi Lisanie a patra parte stăpânind: Avilinia. În zilele arhiereilor Anei şi Caiafei, fost-a cuvântul Domnului către Ioan, fiul Zahariei în pustie. Şi a venit în toată latura Iordanului, propovăduind Botezul pocăinţei întru iertarea păcatelor. Precum este scris în cartea cuvintelor Isaiei proorocului, care zice: Glasul celui ce strigă în pustie, gătiţi calea Domnului drepte faceţi cărările Lui. Toată valea se va umplea, şi tot muntele şi măgura se va smeri; şi vor fi cele strâmbe drepte şi cele colţuroase căi netede. Şi va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu. Deci zicea noroadelor celor ce mergeau să se boteze de la el: Pui de năpârci, cine v-a arătat vouă ca să fugiţi de mânia ceea ce va să fie ? Faceţi dară roduri vrednice de pocăinţă, şi nu începeţi a zice întru voi: Tată avem pe Avraam; că zic vouă: Că poate Dumnezeu şi din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam. Că iată şi securea la rădăcina pomilor zace; deci tot pomul carele nu face roadă bună, se taie, şi în foc se aruncă; şi îl întrebau pe el noroadele, zicând: Dară ce vom face? Şi răspunzând zicea lor: Cela ce are două haine, să dea celui ce nu are; şi cel ce are bucate, asemenea să facă. Şi au venit şi vameşii să se boteze de la dânsul, şi au zis către el: Învăţătorule, ce vom face ? Iar el a zis către dânşii: Nimic mai mult decât este rânduit vouă, să nu faceţi. Şi îl întrebau şi ostaşii, zicând: Si noi ce vom face ? Şi a zis către dânşii: Pe nimenea să nu asupriţi, nici să clevetiţi; şi să vă îndestulaţi cu lefele voastre. Iar aşteptând poporul, şi cugetând toţi întru inimile sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Hristos; răspuns-a Ioan tuturor, zicând: Eu cu apă vă botez pe voi; iară vine Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic a-i dezlega cureaua încălţămintelor Lui. Acesta va boteza pe voi cu Duh Sfânt şi cu foc. A căruia lopată este în mâna Lui, şi va curăţi aria sa, şi va aduna grâul în jitniţa Sa; iar plevile le va arde cu focul nestins. Multe încă şi altele binevestea poporului, mângâindu-l.

Apoi citeţul: Nu ne da pe noi până în sfârşit, pentru numele Tău cel sfânt, şi nu strica legătura Ta, şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de tine şi pentru Isaac, robul Tău şi Israil sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Condacul, glas 4: La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a Mă boteza. Că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Doamne miluieşte (de 40 ori)

Şi **rugăciunea** aceasta: Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul, în Cer şi pe pământ eşti închinat şi slăvit Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, Multmilostive şi multmilosârde; carele pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti, carele pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta, şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte. Şi ne mântuieşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocroteşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii, şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut. Pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

[Întru numele Domnului, binecuvântează părinte. Preotul: Dumnezeule milostiveşte-te spre noi...]

Preotul: Dumnezeule milostiveşte-Te spre noi...

Şi **rugăciunea:** Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce îndelung ai răbdat pentru greşelile noastre, şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi; întru carele pe lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine cunoscător, intrare în Rai ai făcut şi cu moartea pe moarte ai sfărâmat. Curăţeşte-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi; că am greşit şi fărădelege am făcut, şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să privim la înălţimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptăţii Tale, şi am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătăţii Tale: Iartă-ne pe noi Doamne după mulţimea milei Tale, şi ne mântuieşte pe noi, pentru numele Tău cel sfânt. Că s-au stins întru deşertăciune zilele noastre; scoate-ne pe noi din mâna potrivnicului, şi ne iartă nouă păcatele, şi omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm şi Ție să vieţuim, Stăpânului nostru şi Făcătorului de bine. Şi aşa urmând poruncilor Tale, la odihna cea veşnică să ajungem, unde este lăcaşul tuturor celor ce se veselesc. Că tu eşti după adevăr veselia cea adevărată, şi bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ție slavă înălţăm, împreună cu Părintele Tău Cel fără de început, şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Obedniţa

Psalmul 102

Binecuvântează suflete al meu pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântează suflete al meu pe Domnul. Şi nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţele tale. Cel ce face milostenie Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israil voile Sale. Îndurat si Milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult Milostiv. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac nu se va mânia. Nu

după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa, spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul; că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-şi-a aminte că ţărână suntem, omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori. Că duh a trecut într-însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său. Iară mila Domnului, din veac şi până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul. Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui, şi-şi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în Cer a gătit scaunul Său, şi Împărăţia Lui pe toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui cei puternici la virtute, care faceţi cuvântul Lui, a auzi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui care faceţi voia Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui; binecuvântează suflete al meu pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 140

Laudă suflete al meu pe Domnul, lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi. Nu vă nădăjduiţi spre boieri, spre fiii oamenilor întru care nu este mântuire. Ieşi-va duhul lor şi se vor întoarce în pământul lor. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor. Fericit este, căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui. Spre Cel ce a făcut Cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt într-însele. Spre Cel ce păzeşte adevărul în veci, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiţi, spre Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi; Domnul înţelepţeşte orbii; Domnul ridică pe cei surpaţi; Domnul iubeşte pe cei drepţi; Domnul păzeşte pe cei nemernici. Pe săracul şi pe văduvă va primi şi calea păcătoşilor o va pierde. Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău Sioane, în neam şi în neam.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Unule născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cela ce eşti fără de moarte, şi ai îngăduit pentru mântuirea noastră a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; Carele neschimbat Te-ai întrupat, şi răstignindu-Te Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, mântuieşte-ne pe noi.

După aceea **Fericirile:**

Întru Împărăţia Ta pomeneşte-ne pe noi Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.
Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăţia Cerurilor.
Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.
Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.
Fericiţi cei ce flămânzesc şi însetoşează de dreptate, că aceia se vor sătura.
Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.
Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.
Fericiţi făcători de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
Fericiţi cei ce se gonesc pentru dreptate, că acelora este Împărăţia Cerurilor.
Fericiţi veţi fi când vor ocărî pe voi, şi vă vor goni, şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră minţind pentru Mine;
Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Pomeneşte-ne pe noi Doamne, când vei veni întru Împărăţia Ta.
Pomeneşte-ne pe noi Stăpâne, când vei veni întru Împărăţia Ta.
Pomeneşte-ne pe noi Sfinte, când vei veni întru Împărăţia Ta.

Ceata cerească te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este Cerul şi pământul de slava Ta.

Stih: Apropiaţi-vă către Dânsul şi vă veţi lumina şi feţele voastre nu se vor ruşina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este Cerul şi pământul de slava Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceata sfinţilor îngeri, şi a arhanghelilor, cu toate cereştile puteri, Te laudă pe Tine, şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot, plin este Cerul şi pământul de slava Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul Cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor. Şi întru unul Domnul Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu Unul-Născut, carele din Tatăl s-a născut mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iară nu făcut; Cel de o Fiinţă cu Tatăl prin carele toate s-au făcut. Carele pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri, şi S-a întrupat de la

Duhul Sfânt, şi din Maria Fecioara, şi S-a făcut Om. Şi S-a răstignit pentru noi, în vremea lui Pilat din Pont, şi a pătimit şi S-a îngropat, şi a înviat a treia zi după Scripturi, Şi S-a suit la ceruri, şi şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă să judece viii şi morţii, a căruia Împărăţie nu va fi sfârşit. Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, carele din Tatăl purcede; Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, carele a grăit prin prooroci. Întru una Sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor. Şi viaţa veacului ce va să fie, Amin.

Slăbeşte, lasă, iartă Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul, toate le iartă nouă ca un Bun şi Iubitor de oameni.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Condacul: La repejunile Iordanului astăzi venind Domnul, către Ioan a strigat; Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Doamne miluieşte (de 40 ori)

Şi **rugăciunea** aceasta:

Preasfântă Treime, Stăpânie de o Fiinţă, Împărăţie nedespărţită, Ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor; binevoieşte şi pentru mine păcătosul, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea, şi şterge toată întinăciunea mea, luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc, şi să Te laud, şi să mă închin Ție, şi să zic: Unul Sfânt, Unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin.

Şi de este Liturghie, zicem: Cade-se cu adevărat..., Şi se face Otpust. Iar de nu este Liturghie, zicem. Fie numele Domnului..., De 3 ori. Slavă..., Şi acum...

Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu. Auză cei blânzi, şi să se veselească. Măriţi pe Domnul cu mine, şi să înălţăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiaţi-vă către Dânsul, şi vă luminaţi; şi feţele voastre nu se vor ruşina. Săracul acesta a strigat,

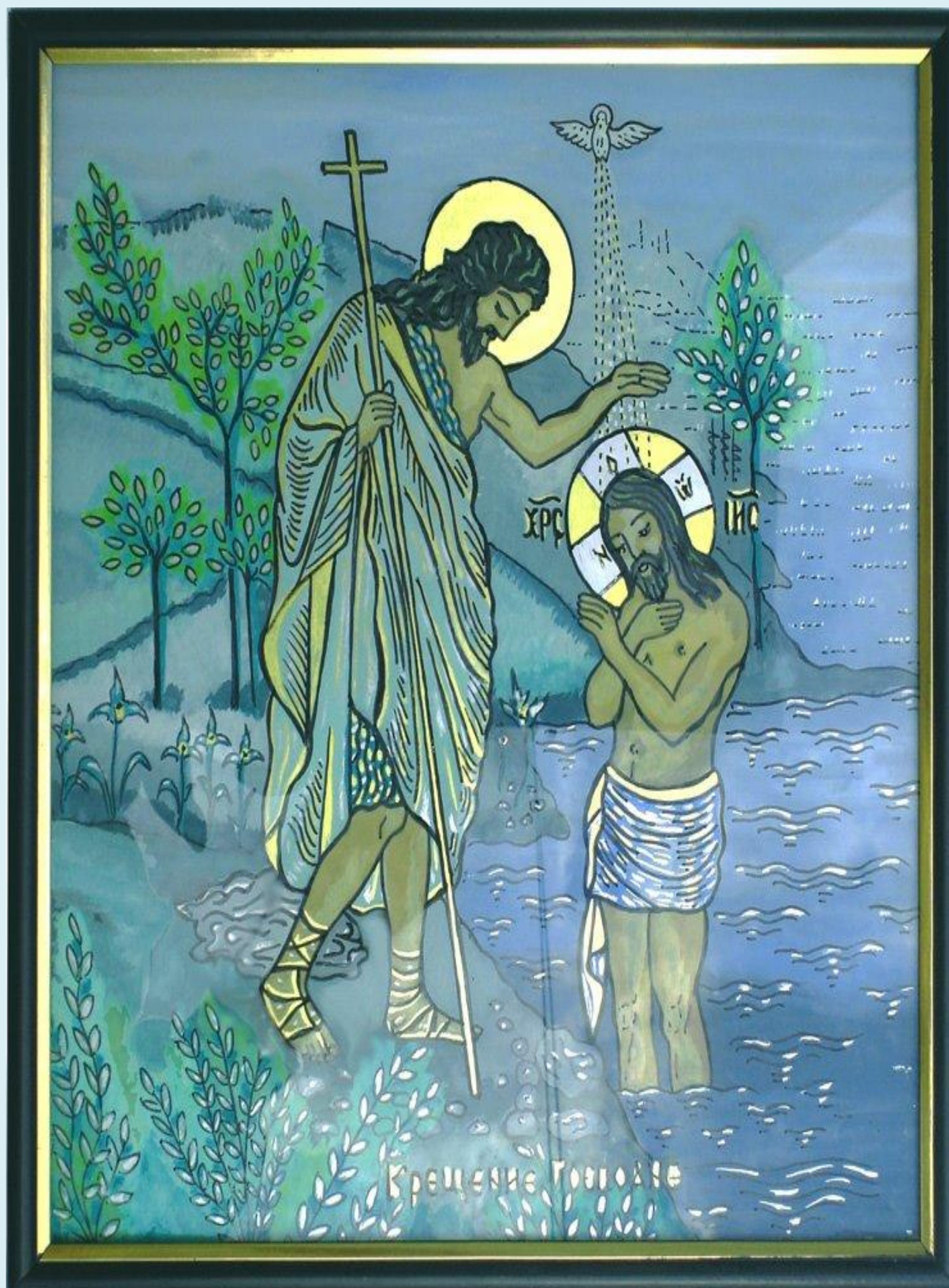
şi Domnul l-a auzit pe dânsul, şi din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărâ-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, şi-i va izbăvi pe ei Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduieşte spre Dânsul. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit; iar cei ce caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniţi fiilor ascultaţi-mă pe mine; frica Domnului voi învăţa pe voi. Cine este omul cel ce voieşte viaţa, carele iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba ta de la rău, şi buzele tale, ca să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău, şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepţi, şi urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar faţa Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepţii, şi Domnul i-a auzit pe ei, şi din toate necazurile lor i-a mântuit. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă; şi pe cei smeriţi cu Duhul va mântui. Multe sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea va mântui pe ei Domnul, Păzeşte Domnul toate oasele lor; nici unul dintr-însele nu se va zdrobi. Moartea păcătoşilor este cumplită. Şi cei ce urăsc pe dreptul, vor greşi. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

Şi obişnuitul Otpust.

Cade-se a şti: Că de se va întâmpla ajunul Botezului Sâmbăta sau Duminica, Liturghia lui Gură de aur se săvârşeşte, întru acea zi la vremea sa. Iar Liturghia marelui Vasilie se săvârşeşte a doua zi, adică în ziua prăznuirii.

Iar să se ştie: Când este ajunul Sâmbăta sau Duminica, atuncea nu se face Liturghie Vineri ci numai ceasurile, şi Vecernia la vremea ei.

Să ne deschidem inimile prin credinţă şi, deschizându-ne gurile spre slavoslovire, să strigăm din adâncul inimii: „Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrurile Tale şi nici un cuvânt nu este de ajuns pentru a lăuda minunile Tale!”